

Folk en companyia

Engueuem una nova proposta al #traDDigital: Folk&Co! A partir d'avui (25.03.2020), us compartirem 5 temes, que per alguna raó, els i les músics i persones expertes consideren importants.

Des del dimecres 25 de març fins al 27 de maig hem publicat **48** noms que representen **240** temes de tots els gèneres, èpoques, estils i territoris...

ELS CONVIDATS

Jordi Fàbregas, Ferran Riera, Eduard Casals, Arturo Gaya, Carol Duran, Francesc Tomas- Panxito, Ferran Martínez, Antoni Herrera, Simone Lambregts, Isidre "Tito" Pelaez, Coloma Bertran, Núria Quadrada, Carles Belda, Pep Fornés, Pol Ducable, Marc del Pino, Pere Romaní, Lluís Marmi, Albert Freixas, Ricard Ros, Laia Carreras, Pau Benavent, Joana Gomila, Pau Benítez, Arnau Obiols, Heura Gaya, Ester Plana, Liv Hallum, Pedro Strukelj, Manu Sabaté, Ivan Caro, Pau Vinyoles, Anaís Falcó, Pepino Pascual, Núria Sempere, Ivó Jordà, Marçal Ramon, Jordi Barbet "Kami", Quim Soler, Sílvia Manzarera, Roger Andorrà, Roser Serrano, Xavier Rota, Sónsoles Sentís, Alidé Sans, Christian Simelio, Jordi Marti, Jordi Fosas

L'impuls del folk s'ha de sentir a Internet. Tradicionàrius a Spotify.
Des del CAT Centre Artesà Tradicionàrius hem creat "Les llistes de l'Estradivirius" per animar-te aquest confinament amb la banda sonora del Tradicionàrius digital!

Aquesta iniciativa pensada mentre estàvem tancats a casa es manté activa i cada setmana s'actualitza amb els temes que ens recomanen els i les músics i experts en

Les trobareu a Spotify sota el nom de **Folk&Co - Folk en companyia**

ELS INTÈRPRETS

21 Boutons, Ad'Arron, Ai, Ai, Ai; Al Tall (2); Al-Mayutqa; Alaitz eta Maider; Alasdair Fraser i Natalie Hass, Alkistis Protopsalt; André Minvielle i Lionel Suárez; Àngel Maresca; Ani Di Franco; Anna Cinzia Villan; Antoni Ros-Marbà i La Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona; Ariondassa, Arnau Obiols; Baianas Mensageiras de Santa Luzia; Balaguèra; Balkan Paradise Orchestra; Baltic Crossing, Béla Fleck; Belda & Sanjosex (2); Benaïat Achiary; Betsy Pecanins; Biel Majoral; Bikimel; Bilianna Voutchkova; Bob Dyan (2); Burkkene Bruse; Caetano Veloso; Caña dulce y Caña brava; Canya d'Or; Carla Bley i Charlie Haden; Carles Belda; Carlos Núñez (2); Carmen Linares; Casey Driessen; Cati Plana; Charles Lloyd; Chavela Vargas; Chéjere; Chico Buarque; Chris Thris i Brad Mehldau; Clau de lluna; Clàudia Cabero; Clementina de Jesús; Cobla Barcelona; Cobla Ciutat de Berga; Cobla dels Sons Essencials - Marcel Casellas; Cocanha; Coloma Bertran; Compañía del Gramófono Odeón; Companyia Electrica Dharma; Coses; Criatures - Joana Gomila; Criatures (2); CXK (Courtial x Kogane) amb Barrut; Den Fule; Didier Lockwood; Django Reinhardt; Donal Lunny; Eddie Daniels; El cau del llop; El Pont d'Arcalís i Les Violines; El Pont d'Arcalís (2); Eliseo Parra (5); Els Laietans; Els Marcets-Grallers de Sitges; Els Pets; Els tranquils; Emili Vendrell (pare); Eric Clapton; Eric Montbel i Bruno Le Tron; Erwan Trwan Hamon i Yannik Martin; Es Revetlers; Esbart Olot; Eugenio Bennato; Fabrizio De André; Felpeyu; Flairck; Folkincats; Franz Liszt, George Dalaras; Gheorghe Zamfir i Marcel Cellier; Glenn Close; Goran Bregovic; Gose; Guillem Roma; Gustave Mahler; Han Bennink & Peter Brötzmann; Hans Zimmer; Hedningarna; Henri Texier Quintet; Hoven Droven; Hughes de Courson; Hugo Fattoruso; Jacques Brel; Jaime Francisco Ripoll Martins; Jaume Arnella (2); Joan Figueres; Joan Guinjoan, Joan Vergés/Toti Soler; Joana Gomila (3); John Lennon; Jordi Lanuza; Joseba Tapia; Josep Aparicio "Apa" i Teresa; Josep Verdaguer "Roviretes" (2); Juan Pablo Balcázar; Julie Fowles & Muireann Nic Amhlaoibh; Kardemimmit; Kepa Junkera - Claudio Gabriel Sanna - Franca Masu; La bottine souriante (2); La Ciapa Rusa; La Coixinera (3); La Coixinera - Joseba Tapia; La Portàtil FM; La Portàtil FM - Sónsoles Sentís; Laura Cortese; Les Violines; Lluís Llach (2); Los Luzeros de Rioverde; Luarna Na Lubre; Lucía Pulido i Ulises Martínez; Luis Gonzaga; Lúnasa; Magalí Sare i Sebastià Gris; Maiara Moraes; Marala (2); Marcel Casellas/Josep Piera; Marcel Caselles i La Principal de la Nit; Maria João; Marilyn Manson; Martyn Bennett; Mesclat (2); Milleret - Pignol; Música Nostra; N'Illoe Oikonomiahe; Noè Ribas; Obrint Pas; Os Tribalistas; Óscar Antolí; Oskorri (2); Ovidi Motllor / Vicent Andrés Estelles; Paco de Lucía; Paco Muñoz; Paolo Conte; Patti Smith; Pau Riba; Pep Gimeno "Botifarra" (2); Peret Blanc; Peret; Peter, Paul and Mary; Phil Cunningham i Ali Bain; Piccola Orchestra Avion Travel; Pigmeus Bibayak-Baka del Gabon; Pomada; Primera Nota (2); Quartet Jazz Manouche; Quico del Célio, el Noi i el Mut de Ferreries; Quim Abamo 4uartet; Rafalito Salazar; Ramon Muntaner/Joan Ollé; Raúl Rodríguez; Richard Galliano, Jan Lundgren i Paolo Fresu; Riu (4); Roba Estesa; Roger Mas i La Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona; Rosa Zaragoza; Rosalía; Rumberes dels Garrotan; Rusó Sala; S'Temple Bar; Sabor de Gràcia; Sam Amidon; Sanjosex; Sepultura; Sibelius Folk Big Band; Sílvia Pérez Cruz (2); Silvio Rodríguez; Sinéad O'Connor; Slim Gaillard; Societé Absolutement Guinin; Sourdure; Spontus & Manú Sabaté; Stathis Koukoularis; Taller de cant popular del Museu de la pauma del Mas de Barerans; Tapia eta Leturia (2); Tarta Ralena; Tazzuff (2); The Incredible String Band; The National; The Shaggs; Tlacuatzin; Tom Paxton (versió de Falsterbo Mari); Tren Seeger; Uc (2); Urbàlia Rurana; Un noiet xinès; Van Morrison; Värttinä; Wimme; Xesco Boix (2); Xilouris Ensemble; Yva Las Vegass.

ELS TEMES

13 vidas; 1r - 1a; 4th and Vine; A banda; A Irmandade Das Estrelas; A l'entorn de ma maison; A la sombra d'una alzina; A vida do Viajante; Advertència; Ah, si j'avais un franc cinquante; Al meu mànager; Albaes; Als moros vells; Amalia Rosa; Ambe Sharue; Amsterdam; Anàrem a Sant Miquel; Aptaliko; Arrieros somos; Astoaren kanta; Au, jovent; Ausencia Eterna; Ball de cascavells; Ball de l'Àliga; Ball de grossos; Ball pla de Tírig; Bassoon Concerto; Biba Berango; Blackbird; Boa Tarde Povo; Bolero del Iladre; Bolh; Breed Apar; Calliope Meets Frank; Calypso; Camins; Cançó de pastera; Cançoneta Ilunàtic; Cant de batre; Cant de llaurar; Canto de Ossanha; Caroline No; Castells; Chalaneru; Che il Mediterraneo Sia; Chicken Rhythm; Choro pro Pê ; Circus (ACT 1 & 2 Full); Corrandes d'exili; Corrandes de lluna; Correbaus; Cotelon; Crucial Country Breakdow; Cruèla si tu'm vòs aimar; Cúmbia de la festa major; Dahome; Darrer diumenge; Delirium Tremens; Doina Riului Olt; Don't think twice, it's allright; Dormi e sogna; Dreams of no retur; Ederlezi"- BOF "Le temps des gitanes; Efta Fores; El Cant dels ocells; El carrer dels teixidors; El chocolate; El fill del Golf de Roses; El Galiot; El jove Pujols; El pardal quan s'ajocava; El peixet; El petit vailet; El pomeró; El romanç del penyal; El silenci d'estimar; El testament d'Amèlia; El teu llit; El Tons; Elogi a la Faràndula; Els segadors; En Patufet / La Rateta Que Escombrava l'Escaleta; Etudes de jodi; Euskalakar; Fandango dels adéus; Fanitullen; Farrera; Fiona; Fogonades; Forever Young; Francisco Alegre; Gallo rojo, gallo negro; Gitana hechicera; Glentown; Gloria:In Excelsis Deo; Glossa de l'Antic Ball de Donzelles de Granollers; Guantanamera; Haren Begirada; Heel to toe; Homenatge a Teresa; Hungarian Rhapsody No.11 en A menor, S.24; I am not in Kansas; I sens parar de lluitar...; I'll Be Seeing You; Íber; Ikusi Mendizaleak; Il Duine; ello; ImagInsumisoarena; J'ai appelle mon amoureux; Já sei namorar; Jigs and Bulls; John of Paris – A Trip to Birmingham; Jokerman; Jotas del Chato; Kavalejant; Koupaia's Song; L'embrolla; L'èstato il vento, marcia gran Cutradanza; L'estranya joguina; L'havanera; L'Herba Bona; L'emigrant; La 'dansà' de Quatretond; La Azucena; La Balanguera; La bicicleta; La cigüeña; La cirereta; La cirereta - Els petons i les cireres; La dansa del velato; La dansa del velato; La dida; La estrellita; La flor del pèsol; La jolie flamande; La muixeranga d'Algemesí; La presó de Nàpols; La valse à Hum; Le rap à Ti-Pétang; Les balladetes de Sallent; Les yeux noirs; Levoton Sydän; Llévame a la mar; Lost ones; Lugumleik; M'aclame a tu; Macorina; Μαζεμέβο; Malaguenya de Barxeta; Mare Nostrum; Maria Mercè; Marieta Cistellera; Mariner; Mateixa 4; Meitheamh; Mentre dorm; Minyona del Rosselló; Modus of raw; Morentin-A, Morentin-A bella; Morgen; Moro na Roça; Mr Freeman; Mr Tambourine man; Muukalainen; My Old Friend; No ens fareu callar; O que é o que é; Obertura; Oda a Francesc Pujol; Paradís; Parado de Valldemossa; Pere de la mel; Petite i blanca; Philosophy of the World; Por; Problema; Que se muere que se muere; Què volen aquesta gent; Reel du forgeron; Riena; Rock Is Dead; Romancillo del urbanita; Rosa i espina; Rumbita del sano amo; Sant Martí del Canigó; Sarah's Song; Se ola ta nisiá; Send In the Clowns; Sense vent; Ses transformacions; Simfonia núm. 1, 3r moviment; Slentbjenn; Solfeggietto / Metamorphosis; Som el que érem; Somni; Sota un cirerer florit; Stay; Talk to me now; Tall de Rel; Tears In Heaven; Terra; Terra; Texas; Tha'm buntáta mór / An Bairille / Boc liath nan gobhar; Ti mana mou tin agapo; Tio Canya; Toc de Matinades; Toma ese puñal dorao; Tota Pulchra; Tu gitana; Txuplastaie; Ulia; Ulls; Un moment; Un núvol blanc; Vajotada; Vänkärin polska; Vent; Vestida de nit; Via con me; Via del campo; Viu; Vottikaalina; Vuela más que el viento; Wafa; Waka waka; What's wrong with this Picture; Working on a Buildin; Xotis a Pekin (2); Ziryab;

EL CALENDARI

Estradivirus 2	25 de març de 2020
-----------------------	---------------------------

Jordi Fàbregas, Ferran Riera, Eduard Casals, Arturo Gaya, Carol Duran

Dc 25.03.2020	Jordi Fàbregas
Dj 26.03.2020	Ferran Riera
DI 30.03.2020	Eduard Casals
Dm 31.03.2020	Arturo Gaya

Estradivirus 3	1 d'abril de 2020
-----------------------	--------------------------

Francesc Tomas- Panxito, Ferran Martínez, Antoni Herrera, Simone Lambregts, Isidre "Tito" Pelaez.

Dc 01.04.2020	Carol Duran
Dj 02.04.2020	Francesc Tomàs "Panxito"
Dv 03.04.2020	Ferran Martínez
Dg 05.04.2020	Antoni Herrera
DI 06.04.2020	Simone Lambregts

Estradivirus 4	8 d'abril de 2020
-----------------------	--------------------------

Coloma Bertran, Núria Quadrada, Carles Belda, Pep Fornés

Dc 08.04.2020	Isidre "Tito" Peláez
Dj 09.04.2020	Núria Quadrada
Dg 12.04.2020	Coloma Bertran
DI 13.04.2020	Carles Belda
Dm 14.04.2020	Pep Fornés

Estradivirus 5	15 d'abril de 2020
-----------------------	---------------------------

Pol Ducable, Marc del Pino, Pere Romaní Lluís Marmi, Albert Freixas

Dj 16.04.2020	Pol Ducable
Dv 17.04.2020	Marc del Pino
Dg 19.04.2020	Pere Romaní
Dm 21.04.2020	Lluís Marmi
Dc 23.04.2020	Albert Freixas

Estradivirus 6	22 d'abril de 2020
-----------------------	---------------------------

Ricard Ros, Joana Gomila, Pau Benavent, Laia Carreras

Dc 24.04.2020	Ricard Ros
Dv 26.04.2020	Laia Carreras
Ds 27.04.2020	Pau Benavent
Dg 28.04.2020	Joana Gomila

Estradivirus 7	29 d'abril de 2020
-----------------------	---------------------------

Arnau Obiols, Liv Hallum, Pau Benítez, Heura Gaya, Ester Plana

Dv 01.05.2020	Pau Benítez
Ds 02.05.2020	Arnau Obiols
DI 04.05.2020	Ester Plana
Dm 05.05.2020	Heura Gaya
Dc 06.05.2020	Liv Hullan

Estradivirus 8	6 de maig de 2020
-----------------------	--------------------------

Pedro Strukelj, Manu Sabaté, Ivan Caro, Anaís Falcó i Pau Vinyoles

Dj 07.05.2020	Pedro Strukelj
Dv 08.05.2020	Manú Sabaté
Dg 10.05.2020	Ivan Caro
DI 11.05.2020	Pau Vinyoles
Dm 12.05.2020	Anaís Falcó

TraDDigital 1	13 de maig de 2020
----------------------	---------------------------

Pepino Pascual; Núria Sempere, Jordi Barbet "Kami", Ivó Jordà, Marçal Ramon

Dj 14.05.2020	Pepino Pascual
Dv 15.05.2020	Núria Sempere
Dg 17.05.2020	Ivó Jordà
DI 18.05.2020	Marçal Ramon
Dm 19.05.2020	Jordi Barbet "Kami"

TraDdigital 2	21 de maig de 2020
----------------------	---------------------------

Sílvia Manzanera, Quim Soler, Roser Serrano, Roger Andorrà, Xavier Rota

Dj 21.05.2020	Quim Soler
Dv 22.05.2020	Sílvia Manzanera
Dg 24.05.2020	Roger Andorrà
DI 25.05.2020	Roser Serrano
Dm 27.05.2020	Xavier Rota

TraDdigital 3	27 de maig de 2020
----------------------	---------------------------

Sónsoles Santís, Jordi Martí, Jordi Fosas, Christian Simelio i Alidé Sans

Dv 29.05.2020	Sónsoles Sentís
Dg 31.05.2020	Alidé Sans
01.06.2020	Christian Simelio
02.06.2020	Jordi Martí
03.06.2020	Jordi Fosas

ELS CINC TEMES DEL JORDI FÀBREGAS Dc 25.03.2020

M'heu demanat que esculli cinc temes que siguin essencials per mi, que hagin exercit una influència imprescindible en la meua trajectòria vital i artística. Carai! És prou complicada aquesta... Tots hem viscut diferents moments i a cada un d'ells hi ha enllaçada un pensament, una tonada, una vivència. Vull dir amb això que ara em despenjaré amb una selecció d'aquests cinc temes, però podrien ser molts d'altres i, si voleu, en un altre moment us en puc suggerir un nou arreplec.

Solament dir-vos que aquesta d'ara l'he escollit pensant en cinc moments de la meua vida i que recordo intensament el perquè de cada una d'aquestes cançons. Endavant doncs i un desig per tot@s: que ens cuidem molt i que passi aquest trasbals que patim.

EMILI VENDRELL (PARE): "L'emigrant" (EP, 1958, Regal)

<https://www.youtube.com/watch?v=D02vTC1YxAM>

(Cançó de taverna (A la taverna d'en Mallol))

<https://www.youtube.com/watch?v=gy4e7SY3a9Q>

La primera és pel record de la meua infantesa a Sallent (Bages) a casa dels pares. Vaig tenir la sort de néixer en una família senzilla i que estimava la cultura del país i tota ella tenia el costum de cantar en les trobades familiars, a les sortides i aplecs, als oficis religiosos, ... i amb molt bona veu i amb ganes. La cançó tradicional va estar sempre present a les sobretalles i en els moments diversos del cicle de l'any.

Els primers discs EP (vinil petit) que va entrar a casa (penseu que us parlo de l'any 1951 quan vaig néixer) van ser Cançó d'Amor i de Guerra i l'Emili Vendrell Ibars (pare).

Us proposo qualsevol de les que canta Emili Vendrell que no es va prodigar massa en enregistraments discogràfics, però va ser un cantant i artista molt popular. *L'Emigrant* d'un poema de Verdguer musicat per Amadeu Vives, o si voleu *La cançó de Taverna "A la taverna d'en Mallol"* d'Apel·les Mestres, que és com un romanço popular tradicional.

JACQUES BREL: "Amsterdam" (En viu a l'Òlympia de París l'any 1964) (1964, EP barclay)

<https://www.youtube.com/watch?v=9p7RNVhHGbY>

Jo vaig començar a cantar de molt jove. Primer a l'Escolania del meu poble i després com a cantautor, ja sabeu, veu i guitarra, amb una cadira a l'escenari per posar-hi el peu. En un moment determinat, a part de posar música a poemes del meu pare, vaig conèixer la bibliotecària de Sallent, la Montserrat, que era una entusiasta de la nova cançó francesa, i em va fer conèixer diversos cantant i especialment Jacques Brel. L'impacte que em va produir escoltar-lo, sobre tot el primer tema del seu gran concert a l'Òlympia de l'any 1964, va ser total. Aquella manera de dir les cançons, la vitalitat, la intensitat i la interpretació, la instrumentació del seu gran arranjador François Rauber... Al meu primer enregistrament discogràfic com a cantautor, un EP de la casa Edigsa que vaig fer l'any 1968 amb 17 anys, hi vaig cantar Amsterdam, amb una lletra adaptada pel meu pare Josep Fàbregas. No era pas una traducció literal sinó una visió lliure d'ell, però vaig intentar interpretar-la i cantar-la seguint al mestre Brel.

THE INCREDIBLE STRING BAND: "Dreams of no return", del disc *Hard Rope & Silken Twine* (1974, LP Island)

https://www.youtube.com/watch?v=94A1Lj26ivo&list=PLIICZ_6AwZ-Dy3y7Z32tTsPZIRiHIMPjG&index=6

Als anys 70 del segle passat, després de la gran revolució que va representar el Maig-68 francès, tot estava en moviment i encerca de noves línies artístiques en totes les arts. He escollit aquest grup (n'hi podrien haver molts d'altres, segur) però en el meu moment **The Incredible String Band** em va obrir una gran porta. Nosaltres estàvem construint el **Grup Coses** amb ganes d'eixamplar la

sonoritat pròpia del cantautor, treballar les veus, incorporar al grup la instrumentació més àmplia a part de les guitarres i l'estructura típica del conjunt pop-rock i la **ISB** amb en Mike Heron al capdavant, barrejant sons d'orquestra de corda clàssica, piano, amb dobles cordes com mandolines i altres, per nosaltres, d'exòtics com el sitar, trencant la típica forma de cançó i anant cap a conceptes simfònics.... Una gran descoberta nois! (La banda d'Els Coses en aquells anys estàvem col·laborant amb grans músics com en Jordi Vilaprinyó, Carles Cases i Josep Pons). Posteriorment també puc dir que la sonoritat de la **ISB** va influenciar de gran manera els inicis del meu grup **La Murga** i l' **Harmònica Brava**

LA CIAPA RUSA: “L'è stato il vento, marcia gran cuntradanza”, del disc *Aji & Safrán* (1994, CD New Tone Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=ZSq4yWCWIZs&list=RDhHU20fV5aSM&index=3>

La influència de la nova *riproposta* sorgida a Itàlia va arribar amb molta força aquí i em va agafar en plena estructuració del grup **Primera Nota** i tots els que hi érem n'estàvem embadalits. En aquest cas la proposta és del grup **La Ciapa Rusa** d'Alessandria (Piemont – Itàlia) amb el gran Maurizio Martinotti al capdavant, a la veu i viola de roda. Per nosaltres la viola de roda va ser un element absolutament definitori del grup. Penseu que la primera que es va construir aquí a Catalunya la va fer en **Sedo García** músic i luthier, que en aquell moment formava part del grup mateix i l'**Eduard Casals** era el qui es va llençar a tocar-la i conèixer-la.

Podriem parlar d'altres grans formacions musicals com Tendachent, La Nuova Compagnia di Canto Popolare, I Tre Martelli, Ariondassa, Trouveur Valdôtèn, ...

La seva fórmula de tractar els temes tradifolk va marcar la posterior trajectòria meua en les altres bandes musicals que he fet fins arribar a **El Pont d'Arcalís**. A més a més també l'amistat amb **Maurizio** ha estat intensa i llarga i hem treballat plegats en dos grans projectes musicals “PAU I TREVA” l'any 2006 i “MAR MUR” l'any 2010 juntament amb l'escriptor i poeta **Joan Soler Amigó**, **Toni Torregrossa**, **Renat Sette**

EL PONT D'ARCALÍS & LES VIOLINES: “Xotis a Pequín” (2008, Discmedi)

<https://www.youtube.com/watch?v=-MT3lj9G1N0&feature=youtu.be>

Per finalitzar la meua llista d'avui us deixo amb aquesta altra gran proposta que varem fer El Pont d'Arcalís & Les Violines l'any 2006 amb un fantàstic cd enregistrat en directe i editat el 2007 en un memorable concert a la plaça del Folk de Gràcia durant la programació de la Festa Major. Una gran proposta sonora que va tenir un ecorregut pels escenaris de tot el país, intensa però que va ser breu pel meu gust.

Les dues bandes juntes, amb arranjaments i temes creats per l'ocasió i d'altres adaptant èxits de les dues formacions però escrits de cap i de nou tenia una potència i un directe espectacular.

Va ser un camí que va propiciar i va suggerir idees per altres ensembles que s'han produït posteriorment en el nostre sector tradifolk.

Que ho disfruteu!!!

ELS CINC TEMES DEL FERRAN RIERA Dj 26.03.2020

UC: “La presó de Nàpols”, del disc *Cançons d'Eivissa* (1974, Edigsa)

<https://youtu.be/lylsAw5J9e4>

El primer disc d'Uc va suposar un revulsiu per la música tradicional dels Països Catalans, ja que tractava el repertori popular amb un aire renovador alhora que ben senzill. A més, va ser sorprenent que aquesta iniciativa no sorgís a Barcelona, València o Palma, sinó que la facturessin tres joves d'Eivissa.

Extret de la pel·lícula *La Nova Cançó*, de Francesc Bellmunt (1976)

AL TALL: “Darrer diumenge d'octubre”, del disc *Deixeu que rode la roda* (1976, CD Edigsa)

<https://youtu.be/HDStxhnsuaM> Enregistrat al concert de comiat del grup que va tenir lloc el 18 d'octubre del 2013 al Palau de Congressos de València. La primera cançó que vaig escoltar d'Al Tall també va significar una agradabilíssima sorpresa. Els valencians aplicaven la riproposta a la jota, aplicant-li un aire del tot contemporani i una lletra que als anys setanta calia considerar prou reivindicativa.

MÚSICA NOSTRA: “Parado de Valldemossa”, del disc *Giravolt* (1992, CD Blau)

https://youtu.be/U6oHN_8C86c

Amb el "Parado" tinc una relació ben bé íntima, ja que amb el temps va esdevenir una mena d'himne de la meua família materna que té les seves arrels a Mallorca. Ningú ha superat la versió que en va fer Música Nostra.

QUICO DEL CÉLIO, EL NOI I EL MUT DE FERRERIES: “Fandango dels adéus”, del disc *Si no fos* (1996, CD Tram)

<https://youtu.be/O8G7C5p5gMI>

Amb els Quicos també tinc una relació molt especial, ja que ells em van convidar a descobrir les meravelles de les Terres de l'Ebre i del seu delta. Aquest fandango, basat en una tonada popular, també és un exemple de la posada al dia del gènere gràcies a un arranjament molt original i una lletra molt adient sobre les migracions forçades.

ELISEO PARRA: “El silenci d'estimar”, del disc *Tribus hispanas* (1998, CD Interfolk)

<https://youtu.be/TZ566biLgZ0>

Eliseo Parra va créixer a Barcelona, on va formar part del rock progressiu, de l'ona laietana i de la moda salsera. Després va endinsar-se en la renovació del folk hispà i ja fa més de vint anys que és el gran mestre de la música tradicional contemporània de l'Estat espanyol. "El silenci d'estimar" és el seu tema propi més sentit i tendre, una balada on conjuga els aires de la jota amb la improvisació jazzística.

Enregistrat al Teatro Galileo de Madrid al 2008, amb la companyia de Carmen París

ELS CINC TEMES DE L'EDUARD CASALS DI 30.03.2020

Que difícil fer una selecció de només cinc temes que consideri importants, n'hi han moltíssims que ho són per mi; per amistat amb els músics que hi toquen, perquè em porten records de joventut, perquè m'han fet estimar algun que altre instrument, perquè em fan ballar, perquè em sedueix la veu de qui canta i les paraules que diu...

Aquests son els temes que us proposo avui, però segur que en podrien haver estat molts d'altres.

Salut i molta música !!!

LA BOTTINE SOURIANTE: “Le rap à Ti-Pétang”, del disc *La Mistrine* (1994, CD Musicor)

<https://youtu.be/BswVrD4wwn0>

VAN MORRISON: “What’s wrong with this Picture”, del disc *What’s wrong with this Picture* (2003, CD Blue Note)

<https://www.youtube.com/watch?v=rYgZk5pctgl>

EL CAU DEL LLOP: “El Galiot”, del disc *Cantant a la teulada* (1997, CD Discmedi)

<https://www.youtube.com/watch?v=vpbMzsR16v4>

ERIC MONTBEL-BRUNO LE TRON: “Calypso”, del disc *Vertigo* (2009, CD Alsur)

https://www.youtube.com/watch?v=_lg1PN8nAwI

BOB DYLAN: “Jokerman”, del disc *Infidels* (2003, CD Columbia)

<https://www.youtube.com/watch?v=1XSvsFgvWr0>

ELS CINC TEMES DE L'ARTURO GAYA Dm 31.03.2020

Desitjo que estigueu d'allò més bé i que genereu les millors energies per, quan acabi aquest malson, puguem retrobar-nos amb una societat una mica més humana. Si no som capaços d'aprofitar aquesta oportunitat, potser ja no ho farem mai. I que ens protegeixi Déu, si Europa no ho arriba a fer!

He escollit 5 cançons per compartir amb vatsos aquests dies especials. No he pensat gaire: he deixat que em vinguin al cap. Cada cançó et porta a un temps, a un lloc, a una persona a un motiu...

CAETANO VELOSO: "Terra", del disc *Prenda Minha* (2000, CD Import Music Services)

<https://www.youtube.com/watch?v=wAmtLN4PILU>

Quan em pregunten pels meus referents, sempre parlo de Caetano Veloso: la seua veu, la sensibilitat, el compromís. Aquesta cançó la va fer a partir de la seua experiència a la presó, per haver cantat "É proibido proibir" en plena dictadura. Des de la seua cel·la va veure la primera imatge de la Terra des de l'espai. Era l'any 1969, quan l'home va arribar a la Lluna.

OVIDI MONTLLOR / VICENT ANDRÉS ESTELLÉS: "M'aclame a tu", del disc *Qualsevol dia impensat, us tornaré a empenyar* (2005, CD PM Produccions)

https://www.youtube.com/watch?v=K7rF5AnczLI&list=RDk7rF5AnczLI&start_radio=1&t=67

Gràcies a la música he arribat a conèixer alguns dels nostres grans poetes. Gràcies a la proximitat i l'antidivisme d'Ovidi Montllor, vaig sentir-me un dia capaç de pujar a un escenari a cantar. En aquesta cançó, un immens cant a la terra, es fusionen els meus sentiments envers l'Ovidi i tots aquells cantants que han posat música a la poesia.

ELISEO PARRA: "Romancillo del urbanita", del disc *De raíz* (1985, LP RNE)

<https://www.youtube.com/watch?v=IUFZ0DY4COI>

Aquesta cançó va ser la sintonia del meu programa informatiu setmanal 'Tot allò que en diuen cultura' quan treballava a Ràdio Tortosa. Quan a finals dels 80 vaig escoltar el disc "De raíz" (Eliseo Parra i Mosaico), vaig sentir que jo també volia treballar en la recuperació i reproposta de la música tradicional i popular de la meua terra. Gràcies, Eliseo.

MARCEL CASELLAS/JOSEP PIERA: "Cançoneta Ilunàtica", del disc *Eròtic-Giust* (2002, CD de audio)

<https://www.youtube.com/watch?v=9z2V88Nzovw>

Aquest ofici m'ha portat a compartir amb mestres com Marcel Casellas. D'ell és la música d'aquesta "Cançoneta Ilunàtica", sobre un poema de Josep Piera i amb la veu d'Eva Trullàs. Vivim en un petit país on grans cançons s'han quedat al calaix sense el ressò mediàtic que mereixen. N'hi ha moltes més, però valgui aquesta flor com a mostra del jardí.

TREN SEEGER: "Guantanamo", del disc *El Poder de la cançó* (2020, CD Discmedi)

<https://www.youtube.com/watch?v=g8QRw2pFoQE>

Just en ple confinament, acabem de treure un disc amb Cati Plana, Sergi Trenzano i Kike Pellicer. 'El Poder de la cançó' evoca a Pete Seeger en clau mediterrània i reuneix a una colla de bons músics i companys. Aquesta "Guantanamo" compta amb les veus de Gemma Humet, Quico Pi de la Serra i el Cor Flumine.

ELS CINC TEMES DE LA CAROL DURAN Dc 01.04.2020

Què difícil escollir-ne només cinc! Me'n deixo moltíssims, però aquests realment m'han influït intensament en la meua vida d'alguna manera o altra.

M'ha agradat viatjar en el temps, escoltar de nou cançons que feia molt que no escoltava, recordar moments.. Diuen que la música sana -jo n'estic convençuda-, i en aquests moments que estem vivint crec que fer aquest exercici és molt bona teràpia!

Espero que estigueu bé. Molta música i molta salut a tots!

PRIMERA NOTA: "L'embrolla", del disc *Folc!* (1995, CD Tram)

<https://www.youtube.com/watch?v=qEKYTwDKmak>

De ben joveneta, vaig fer durant un temps de substituta de la Simone Lambregts amb Primera Nota, mentre ella tenia gira amb Sau. Per a mi va ser un absolut regal! Vaig fer una immersió increïble en la música tradicional. i em va atrapar totalment! La Simone em va obrir un nou món. I aquesta cançó justament, va marcar per a mi un abans i un després amb el violí... ves tu! Podria haver parlat també de Les Violines, de descobrir a l'Eliseo Parra que m'apassiona, però és que amb Primera Nota va ser quan em va entrar el cuquet de descobrir noves músiques... Unes quantes d'elles me les va ensenyar per primera vegada l'Eduard Casals a qui li estic eternament agraïda. Vaig descobrir el cajun de Beausoleil o el violí jazz del Joe Venutti entre molts d'altres. Mil gràcies Eduard!

LA BOTTINE SOURIANTE: "Reel du forgeron", del disc *Xième* (1998, CD Digipack)

Concert al Festival d'été de Québec (1998)

<https://www.youtube.com/watch?v=KYza0wxs7lc>

El fet d'afegir secció de vents a La Carrau va ser gràcies a la Bottine Souriante de qui érem molt fans. Recordo anar tota la Carrau a veure'ls en directe i ens vam quedar embadalits. Tenien una energia increïble que ens tenia fascinats a tots. Ho recordo com una època molt bonica. Havia descobert que amb la música podia ser feliç! Jo, que havia deixat el violí d'adolescent avorridíssima de com me l'havien ensenyat. Estava tant entusiasmada, que em vaig posar a estudiar a tope! I la Bottine va sonar molt a casa.

VÄRTTINÄ: "Riena", del disc *Miero* (2006, CD Real World)

Concert al MIDEM, Cannes (2006)

<https://www.youtube.com/watch?v=fHSIUgF5x6g> Aquest cuquet de la música m'ha fet viatjar amunt i avall, descobrint gent meravellosa. Vaig anar a parar a Hèlsinki a estudiar violí i veu. Els culpables van ser aquest grup, Värttinä, i l'Oriol Saña que em va insistir a marxar d'Erasmus. Jo hauria anat abans a Cuba, però no hi havia Erasmus, i com que la música escandinava m'agradava molt, vaig acabar enmig de la neu! Recordo anar a un concert d'ells a Hèlsinki i sentir una emoció molt intensa sola des de la meua butaca. Les harmonies, els efectes vocals, els ambients de misteri que creen.. m'encanten!

LAURA CORTESE: "Heel to toe" del disc *Into the Dark* (2013, CD autoeditat)

<https://www.youtube.com/watch?v=BAXScUiHxLg>

I viatjant, novament, vaig conèixer la Laura Cortese a un Fiddle Camp a Sant Francisco. Escoltant-la se'm va obrir una altra porta: per què no podia tocar i cantar a la vegada com fan els guitarristes o els pianistes? D'aquí va néixer Soroll Blanc. I clar, em vaig tornar molt fan de la Laura!

SABOR DE GRÀCIA: “Què volen aquesta gent” del disc *La Cançó amb Rumba* (2006, Stres Music)

<https://www.youtube.com/watch?v=CIJHhgZf4GQ>

La rumba sempre ha estat un gènere del que m’he sentit molt propera. Aquest disc de la *Cançó amb Rumba* el trobo preciós i el “Què volen aquesta gent” sempre m’ha posat els pèls de punta. Des de fa uns anys, he tingut la sort de poder formar part de la banda i viure amb ells moments increïbles. El darrer al Palau de la Música, aquest febrer, tocant aquest tema que tant m’havia fet sentir anys enrere.

ELS CINC TEMES DEL FRANCESC TOMÀS “PANXITO” Dj 02.04.2020

Aquesta selecció és d'Amèrica del Nord, continent on vaig néixer, i em toca de molt a prop. Tots els temes són tradicionals, interpretats creativament i de manera magistral per intèrprets especialistes de cada tradició musical.

CASEY DRIESSEN: “Working on a Building”, del disc *The Singularity* (2013, Red Shoe Records) (tradicional bluegrass Sud d'Estats Units)

<https://www.youtube.com/watch?v=aeOrHWYbVLg>

Em flipa per la manera que té en Casey de tractar un tema súper *sobat*, que es considera originari de les Antilles, que forma part del corpus de Negro espirituals, que s'incorpora al repertori del country als anys 40 del SXX i que ell recrea amb uns recursos expressius que la seva generació ha inventat des d'un context urbà i ha incorporat al fiddle bluegrass i old time. El que m'impresiona, més que la tècnica del chop i la manera d'improvisar els solos, és com construeix gradualment la tornada a cada volta, i la textura a tres veus (dues amb el violí i una cantant) que aconsegueix. En Casey Driessen és un dels convidats del Barcelona Fiddle congress que se celebra a l'ESMUC cada dos anys.

LOS LUZEROS DE RIOVERDE: “Ausencia Eterna” (Yaxeni i Ricardo) , del disc *Amor y sentimiento* (2018, Garmex Music)

(tradicional nortea, Nord de Mèxic - Texas)

<https://www.youtube.com/watch?v=yAwgJUmsXh4>

Em demostra que allò que en diem talent existeix. I transcendeix les fronteres polítiques, socials, ètniques, culturals, de gènere i sobretot d'edat. Aquests dos germans de Texas, migrants, de família de músics, trenquen tots els esquemes. A l'edat que van enregistrar aquest tema ja eren sens dubte els millors intèrprets vocals i instrumentals del seu estil. I prenen partit per bones causes. És dels pocs grups dels que en sóc fan, i l'únic de la selecció que no tinc la fortuna de conèixer personalment.

CHÉJERE: “La estrellita”, del disc *Ojos de luna* (2012, Fonarte Latino)

(tradicional del centre de Mèxic)

<https://www.youtube.com/watch?v=Mz9-HBx6lWw>

És per a mi una petita joia de la cançó tradicional mexicana. Una cantant molt menys coneguda que certes figures que veiem en l'escena World Music, i molt més emocionant, com milers de músics que no coneixerem mai. Chéjere va ser fundat per un amic meu, i va deixar el grup quan va venir a viure a Catalunya. Un duet format per integrants de Chéjere (Los chalanés del amor) va actuar al CAT l'any 2015 al cicle Hamaques de Casa Amèrica Catalunya.

TLACUATZIN: “La Azucena”, del disc *La lumbre* (2017, autoeditat)

(Tradicional huasteca, Nord de Veracruz)

<https://www.youtube.com/watch?v=siQ2Vnt06Cc>

És un son huasteco. No tinc paraules per descriure l'emoció que em causa l'escolta en viu, en acústic i amb proximitat d'aquesta mena de música. Les interpretacions del grup Tlacuatzin han superat les interpretacions de les gravacions mítiques d'alguns vells sonadors tradicionals, amb els valors afegits de la qualitat poètica de la versificació, la invenció de tècniques sorprenents en els instruments rigorosament tradicionals, i la paritat i visió de gènere en un món antigament vetat.

CAÑA DULCE Y CAÑA BRAVA: “El Chocolate”, del disc *Acentos* (Sones Jarocho) (2019)

(tradicional jarocho, Sud de Veracruz)

https://www.youtube.com/watch?v=oLvU7zua_Ug

És un son jarocho. Tampoc tinc paraules per transmetre el que visc com a músic d'aquesta comunitat global de fandango tradicional, que també té presència a Catalunya. Caña Dulce y Caña Brava, a més a més, son amigues meves. Amb Adriana, l'arpista, ens uneix una relació de 40 anys. Aquest és el primer grup femení de son jarocho, estant trencant esquemes i vindran a Catalunya al novembre, si els astres, els virus i els programadors es conjuren. Aquest chocolate és simplement deliciós.

ELS CINC TEMES DEL FERRAN MARTINEZ Dv 03.04.2020

JAN LUNDGREN, RICHARD GALLIANO I PAOLO FRESU: "Mare Nostrum" (2008, ACT Musics)

<https://www.youtube.com/watch?v=-fmSlo7z45I>

del disc *Mare Nostrum*. Concert al Festival de Jazz de Grenoble (2009)

Junts fan un cocktail d'una musicalitat desbordant. M'encanta com dialoguen entre ells.

RAÚL RODRIGUEZ: "Llévame a la mar", del disc *Razón de Son* (2014, Fol Musica)

<https://www.youtube.com/watch?v=de1TegWDMqw>

El vaig veure en directe a la sala Apolo amb Aleix Tobias, Aguilar i Mas. Vaig gaudir molt, em va atrapar. Després a casa, amb la calma, encara ho vaig gaudir més. De forma natural sap connectar la música d'arrel amb la modernor i això no és fàcil de trobar.

PICCOLA ORCHESTRA AVION TRAVEL: "Dormi e sogna", del disc *Selezione 1990-2000* (2000, Sugar Music)

<https://www.youtube.com/watch?v=FyojpGY5AeM>

Aquest grup, juntament amb altres intèrprets i creadors com Doménico Modugno, Mina, Paolo Conte o el grandíssim Nino Rota formen part de la gran tradició de cançó popular melòdica italiana. "Dorme e sogna" és un exemple d'aquest estil.

CHAVELA VARGAS: "Macorina", del disc *Macorina* (1995, WM Spain)

Concert al Palau de Belles Arts a ciutat de Mèxic

<https://www.youtube.com/watch?v=aU7DXIG4UVo>

Potser és de les intèrprets que més bé sap dir i transmetre sentiments a través de les cançons. Quan canta, et commou, et despulla, et captiva i paralitza, té un punt hipnòtic. Jo només he vist aquesta força tan potent, ja fa uns quants anys, al Palau en un concert de Camarón.

GLENN CLOSE: 'Send In the Clowns' (1999, RCA Victor)

"Send in the Clowns" - "Que entrin els clowns" - del musical

A little Night Music de Stephen Sondheim

<https://www.youtube.com/watch?v=vufO2FZY6XQ>

Quan visites el món de Stephen Sondheim, t'atrapa. En la seva música, les seves cançons, són com aquelles matriuskes que dins de cada nina amaga una altra nina i sempre descobreixes nous colors i matisos. "Send in the clowns" és un exemple d'això i la gran Glenn Close fa una meravellosa versió.

ELS CINC TEMES DE L'ANTONI HERRERA Dg 05.04.2020

La música és la nostra segona família, i ens dona companyia, amor, alegria, consol... Potser per això és difícil deslligar les nostres preferències musicals de les d'aquelles persones que més estimem. Responc a la invitació del CAT a participar en aquesta magnífica iniciativa: Folk & Co (Folk en Companyia). I ho faig des de la més absoluta modèstia, perquè ni soc músic ni em puc considerar persona experta. Malgrat això, i des de la meua fidelitat a la gent i el projecte del CAT, m'il·lusiona compartir amb vosaltres un trosset de la meua vida que, oh sorpresa!, també és un trosset de la meua família.

COSES: "Au, jovent", del disc *Via fora!* (1976, Moviplay)

<https://www.youtube.com/watch?v=krX1NwOToJc>

L'any 1976 jo tenia 18 anys. Un any abans havia mort Franco. La nostra nació bullia i es mobilitzava cercant les llibertats arrabassades durant tants anys de dictadura. El mes de febrer d'aquell any sortíem al carrer per donar suport a l'Assemblea de Catalunya i reclamar Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia.

Poc després en Lluís Llach publicava el seu disc *Barcelona gener de 1976*, i que recollia els directes dels tres concerts (15 a 17 de gener) al Palau d'Esports.

El Puyal ens parlava en català des del Nou Camp...

Jo tenia penjat a la meua habitació un pòster del grup **Coses**, que aquell mateix any van publicar el seu àlbum *Via Fora!* Deu exemples de qualitat musical, compromís i poesia. I encara avui em sorprenen cantant aquella estrofa:

Au, jovent, deixeu la feina, / preparem-nos a sortir, / esmolem de pressa l'eina / per quan toquin a ferir

Han passat molts anys però, malauradament, no han canviat tantes coses: *Via fora, sometent!*

UC: "Anàrem a Sant Miquel", del disc *Cançons d'Eivissa* (1974, Edigsa)

<https://www.youtube.com/watch?v=mQifqL7DgY4&list=RDqMvcprhIrlk&index=8>

<https://www.youtube.com/watch?v=qMvcprhIrlk>

Ni puc, ni vull, amagar la meua pertinença a una generació compromesa pel canvi i la recuperació de les llibertats. Una generació que 25 anys després de la mort del dictador encara ha de sortir al carrer, ja una mica perjudicada, per continuar reclamant la llibertat, l'amnistia i, vist lo vist, la independència.

Al costat del meu escriptori, i mentre estudiava les lliçons, tenia una ràdio-cassette on gravava les cançons que el Salvador Escamilla i l'Antoni Serra posaven al seu *Radioescope* del migdia o al *Parlem-ne* del vespre, respectivament. A casa els diners no arribaven per a comprar discos, però algun d'aquells cassetes encara els conservo. Lògicament la Nova Cançó tenia una gran presència a la meua prestatgeria musical. Però sempre em va captivar un grup eivissenc: els **UC**. Tant per la seva gran tasca de recuperació del folklore propi com pel fet de cantar en eivissenc. Qui m'hauria de dir que, molts anys després, l'Isidor Marí i jo seriem companys de feina? *Anàrem a Sant Miquel* és una alegre cançó popular que de seguida fas teua. No vull deixar passar l'ocasió de recomanar-vos, en un segon enllaç, una passejada pel seu repertori.

SÍLVIA PÉREZ CRUZ: "Vestida de nit", del disc *Vestida de nit* (2017, Universal Music)

https://www.youtube.com/watch?v=9Pki_-08xLQ

<https://www.youtube.com/watch?v=a2nvgI5jBOU>

L'estiu del 2010 la Silvia Pérez Cruz pujava a l'escenari en la 44èna Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell. Va cantar una delicada peça d'orfebreria musical, amb música del seu pare, Càstor Pérez, i lletra de la seva mare, Glòria Cruz. Una cançó que l'ha acompanyat al llarg de la seva

carrera i ha enamorat a tothom. I també a l'Elisabet, la meva dona. I ja sabeu que compartir és estimar.

Com a primera opció he triat una versió especial de l'any 2012. La Silvia ha evolucionat i s'ha fent gran, molt gran. Artísticament i vocal. Però aquest directe de fa vuit anys, després del seu primer Liceu, petit en el format i pur en la veu, és preciós. Lògicament també comparteixo el vídeo de la Cantada, al costat del seu pare.

Per a mi aquesta cançó també parla de la meva sogra, l'Elvira. Una nena de 94 anys enamorada del mar:

Si pogués fer-me escata.../ i amagar-me a la platja, / per sentir sons i tardes del passat....

XESCO BOIX: “La bicicleta”, del disc *Cantant, cantant, les penes se’n van* (1984, Claret)

<https://www.youtube.com/watch?v=j7O4jtTiiU0>

<https://www.youtube.com/watch?v=X93exMt9u50>

L'Albert, el nostre primer fill, va néixer l'any 1986. La música va ocupar un lloc molt important de la seva infància i adolescència, i ara també l'ocupa en la seva vida adulta. A casa, al cotxe, pel carrer... escoltàvem i cantàvem pràcticament de tot. Al principi en Xesco Boix va ser el nostre referent, i no només en cançó infantil, sinó també folk. Possiblement la seva personalitat i la seva tràgica mort l'han fet més invisible per a les generacions posteriors. Però estic molt orgullós d'haver connectat al nostre fill a la genialitat del Xesco. Un músic, si. Però també pedagog de formació i fill del poeta Josep Maria Boix; i que va beure directament de les fonts de la música folk nord-americana i va ser un dels fundadors del *Grup de Folk*. Però és clar, jo ho tenia fàcil. Perquè era un dels meus referents musicals com a cap dels llops i daines del cau escolta de Vallbona d'Anoia. Aquesta cançó del Xesco, que ara us proposo, és una de les preferides de l'Albert. I en un segon enllaç, si us busqueu, potser us trobareu cantant al seu costat...

PERET: “Gitana hechicera”, del disc *Rumbes de la clausura* (1992, PDI)

https://www.youtube.com/watch?v=Y3k_kl1i-UM

<https://www.youtube.com/watch?v=4ymBYJEC9XU>

Pere Pubill Calaf és, per a molts, el pare de la Rumba Catalana. Des molt jovenet ja em sabia de memòria les seves cançons: *Una lágrima, El mig amic, El gitano Antón...*

O Gitana hechicera, nascuda l'any 1992 i que es va convertir en un veritable himne i homenatge a Barcelona. Comparteixo aquesta cançó com a barceloní i amant de la rumba, i perquè Peret m'ha fet ballar (a mi!?) amb les seves cançons. També la comparteixo perquè *Gitana hechicera* és una de les cançons preferides dels altres nostres fills: el Martí i la Laia. Amb ella hem gaudit, hem cantat i han rigut (veient-me a mi ballar). I, lògicament, perquè en Peret continua sent un referent ineludible per a molts dels nostres músics.

Atreviu-vos amb la versió de Las Migas. I és que elles... també tenen poder.

Moltes gràcies

En confinament, 27 de març de 2020

ELS CINC TEMES DE LA SIMONE LAMBREGTS DI 06.04.2020

*Hola Tradifolkis! Com ho porteu això... Espero que amb aquesta proposta del Tradicionàrius us poseu uns bons cascs per a escoltar i desconnectar una estona d'aquesta realitat paral·lela que s'ha creat aquests dies...
Estic encantada de compartir amb vosaltres cinc musiquetes que tot seguit podreu escoltar.
Aquestes cançons (la majoria temes instrumentals) a mi sempre m'han donat força i energia, m'han fet vibrar, m'han inspirat per a tocar i compondre, i a seguir mirant sempre endavant,*

Espero que us agradi!

Aquí van:

FLAIRCK: "Circus" (ACT 1 & 2 Full)", del disc *Alive* (1990, Music Manager)

<https://youtu.be/TYOvwyUbtRY>

Flairck és el meu grup de folk holandès més inspirador.

MARILYN MANSON: "Rock Is Dead", del disc *Mechanical Animals* (1998, Nothing Interscope)

<https://youtu.be/vEc9nXErU-Y>

Aquest tema és molt punki ja ho sé, però és que...m'arriba!!

Una veneta Rock que a vegades em surt.

BÉLA FLECK: "Crucial Country Breakdown", del disc *Drive* (1998, Mobile Fidelity)

El Blue Grass sempre em posa de bon humor. ... I em fa estudiar!

Gran violinista: Marc O'Connor

<https://youtu.be/zKn5CaYG49U>

HUGHES DE COURSON: "Il Duello",

del disc *O'stravaganza Fantasy on Vivaldi and the Celtic Music of Ireland* (2001, Virgins)

<https://youtu.be/9T16FU16vdc>

Una conversa entre un violí clàssic i un fiddle...

Al final es posen d'acord!

Que grans, els O'Straveganza!!

S'TEMPLE BAR: "Som el que érem", del disc *Quan les gerres alçarem* (2015, Autoedició)

<https://stemplebar.bandcamp.com/track/som-el-que-rem>

Un tema dels S'Temple Bar. Tinc l'honor de tocar amb ells.

El tipus de folk amb la canya que em sedueix!

ELS CINC TEMES DE L'ISIDRE "TITO" PELÁEZ Dc 08.04.2020

Se'm fa difícil escollir cinc temes que consideri importants en la meua vida o que m'hagin influït en alguna cosa o, simplement aquells que m'han agradat molt. Podria escollir discos sencers sense esmentar cap cançó en particular com l'obra DIOPTRIA (1970-71 del Pau Riba o LIEBESLIED / CANÇÓ D'AMOR (1972) del Toti Soler —finalment n'he escollida una—, discos sencers de Bob Dylan, el poema/cançó Suzanne del primer LP del poeta i cantant Leonard Cohen, el Jaume Arnella amb els Sapastres, l'obra de Frank Zappa, Pentangle... Però finalment m'he decidit per aquestes cinc que il·lustren perfectament el que explico.

BOB DYLAN presentat per Pete Seeger: "Mr. Tambourine man" al festival de Newport 1964, del disc *Bringing It All Back Home* (1965, CBS)

<https://www.youtube.com/watch?v=OeP4FFr88SQ>

*"...Ei, home del pandero, toca una mica per mi:
no tinc son i no he quedat per anar enlloc.
Ei, home del pandero, toca una mica per mi.
Aquest matí que dringa vull seguir-te de ben a prop..."*

Aquesta cançó de Bob Dylan em va acompanyar durant un temps de descoberta de nous entorns. Recordo, amb 16 anys, estar al port d'Eivissa guaitant un nombrós grup de gent vigilada per alguns guàrdies civils i que havien de ser deportats a Barcelona. Estava embadalit amb els seus llargs cabells, robes de molt colors, cantant... Vaig fer viatge de tornada en el mateix vaixell. Sensació de curiositat i màxima de llibertat.

JOAN VERGÉS/TOTI SOLER: "Petita i blanca", del disc *Liebeslied* (1972, Edigsa)

<https://www.youtube.com/watch?v=8Ni0Fmxz458>

*"...Petita i blanca
enyora el mar
la teua casa.
Enyora l'aire
d'una cançó
d'una besada..."*

Aquesta cançó d'amor del poeta Joan Vergés —de fet tot el disc *Liebeslied* del Toti Soler—, em va tocar de forma molt especial perquè acompanyava els primers amors i em encara avui em transporta a llocs i situacions inoblidables.

Tot i que amb una formació i música diferent, escoltar el Toti em recorda al festival "6 Hores de Música Progressiva de Sallent" on vaig anar-hi amb un amic des de Cornellà de Llobregat —amb el *carrilet!!!*—. Allà el Toti tocava la guitarra elèctrica amb el Jordi Sabatés en el grup OM.

Segueixo considerant el Toti Soler una ànima lliure i un músic de referència.

GHEORGHE ZAMFIR UND MARCEL CELLIER: "Doina Riului Olt" (Doina De La Rivière Olt), del disc *Flûte De Pan Et Orgue* (1971)

<https://www.youtube.com/watch?v=ogK0DsbZdus>

Vaig tenir una molt bona professora de música que a part de tocar em feia escoltar molta i diversa. De fet no eren classes sinó trobades d'hores on tocàvem, sopàvem, enraonàvem... Recordo descobrir el flautista canadenc Paul Horn en un memorable disc on feia un diàleg amb dofins fent servir micros i altaveus subaquàtics. Escoltàvem els barrocs preferits per tocar amb

trios o quartets de flauta, música contemporània... però sobretot música tradicional de l'est d'Europa, era una enamorada d'Hongria i Romania. Tenia uns LP's produïts per Marcel Céliier, organista i etno-musicòleg suís, on vaig escoltar per primera vegada el taragot tocat pel Dimitru Farcas o d'altres instruments de vent i percussió d'aquells països però l'instrument que em va arribar al cor va ser el naï, una flauta de pan tocada magistralment per Ghiogiu Zamfir.

Tot i no haver-hi relacions diplomàtiques normals amb Romania vaig demanar d'anar a treballar i estudiar naï al conservatori de Bucarest amb el mestre Zamfir. Petició denegada...

Mesos més tard vaig viatjar per aquells països i seguint un model de naï molt comercial que vaig comprar a Bucarest vaig construir-ne un amb canyes del Llobregat que faria servir, juntament amb Ramon Muntaner, en l'enregistrament d'un tema per l'obra de teatre *Woyzeck* de Joan Ollé. Aquest petit enregistrament es va incloure en la pel·lícula *La plaça del Diamant*.

L'obra de Céliier em va fer obrir els ulls a músiques tradicionals d'arreu i a tenir en compte, més que mai, la nostra. De Céliier recordo també un disc dedicat a la música de Bretanya amb duets d'orgue, binou i bombardas més proper als nostres instruments —sac, gralla, tarota...—.

RAMON MUNTANER/JOAN OLLÉ: “Problema”, de l'àlbum *Veus de lluna i celobert* (1978, Movieplay)

https://www.youtube.com/watch?v=urTTMiCzmUc&list=OLAK5uy_mrnIwjMkE4-TAj8-NOexXlfDpfUy6NtyQ&index=6&t=0s

“... Si un tren corre de sud a nord és com si correués de nord a sud però a l'inrevés perquè l'ordre dels factors no altera el resultat del teu nom Marta i per tant no sabem si estudia o treballa d'altra banda si multipliquem els litres d'aigua pel nombre de vagons-llit ens permetrà saber que avui no l'he vista ni hem passejat agafats de la mà...”

L'any 1978 vaig tenir l'honor i la sort de participar en l'enregistrament d'aquest disc amb els companys Ramon Muntaner i Jaume Martínez. Un disc fruit de la col·laboració que el Ramon havia iniciat feia temps amb el director de teatre Joan Ollé. Vam decidir arranjar-lo col·lectivament i vam convidar a intervenir-hi la cantant Anna Ricci, Ricard Roda, Kitflus, el violista Aureli Vila amb sabatilles dins l'estudi i fumant-se un caliquenyo...

COBLA BARCELONA: “La muixeranga d'Algemesí”, del disc *Joaquim Serra* Adaptació i instrumentació Joaquim Serra. (1965, Edigsa)

<https://www.youtube.com/watch?v=fJlqld2veGg>

L'any 1987 vam crear la cobla Principal Primera juntament amb el Romà Martínez dins la col·laboració amb l'artista plàstic Jordi Roca en la intervenció a l'antiga fàbrica de candaus RGM de Cornellà de Llobregat.

La Principal Primera era una cobla electroacústica en la qual hi participàvem només dos músics, tenora i tible, i un ordinador —dels de fa 30 anys—. A escena hi havien 10 cadires buides i amb unes sabates a terra, nosaltres costat a costat seiem junts i manipulàvem aquell prehistòric ordinador on havíem seqüenciat la resta d'instruments de la cobla.

Vam treballar diferents autors com Vicenç Bou, Moraleda, Garreta, Casals, Serra... Tinc un gran record d'aquesta tonada d'Algemesí, al País Valencià, adaptada i orquestrada per a cobla pel compositor Joaquim Serra i que també vam seqüenciar per al projecte.

Salut!

ELS CINC TEMES DE LA NÚRIA QUADRADA Dj 09.04.2020

Després de 8 mesos a Grècia....arribar i confinada....encara sóc allà.

Gaudiu amb alguns dels meus referents.

GEORGE DALARAS: "Efta Fores (Set vegades)", del disc *Sta Tragoudia Pou Sou Grafo*

ΓΙΟΡΓΟΣ ΝΤΑΛΛΑΡΑΣ: "Εφτά φορές"(2004, EMI Greece)

https://youtu.be/WMSd6Mbik_4

Mai ha vingut a Catalunya. Una veu estimada que he seguit fa anys quan vaig allà.

La tornada d' aquest Hassapiko diu: "Set vegades cauràs i vuit t'aixecaràs."

XILOURIS ENSEMBLE: "Τι mana mou tin agapo (Estimo la meva mare)",

del disc *Live in Melbourne* (2010, Autoeditat)

ΓΙΟΡΓΟΣ ΞΙΛΟΥΡΙΣ: "Μάνα μου την αγαπώ"

<https://www.youtube.com/watch?v=VTrJfne0zMQ&feature=youtu.be>

Giorgos Xylouris & Alice Garner & Dee Hannan & Nikos Xylouris & Daniel Butler & Rory Hannan

Família de músics a Creta. Syrtós. He pogut pujar a la muntanya que passeja en Giorgos quan és a Creta. Estava de gira, no el vaig veure però recordaré sempre més la vista i el camí.

ALKISTIS PROTOPSALTI: "Se ola ta nisiá" (Krina tou gialou) A totes les illes" (Lliri del mar)",

del disc *Gia Pou Travas Elpida* (2012, Heaven Music)

ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΠΡΟΤΟΨΑΛΤΗ - Σε όλα τα νησιά (Κρίνα του γιαλού)

<https://youtu.be/2xeDGYKpZzg>

Una de les dones que m'agrada com canta. Vaig perdre un concert que feia el 6 de març, tenia ja el bitllet de tornada.

Syrtós. Un homenatge a les illes, a les Cíclades. Gust de ballar-lo.

ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ: νίκος οικονομίδης "Μαζεμένος" (1998, Oikonomidis)

<https://youtu.be/gBgI1N2-90Q>

Músiques de l'est de l'Egeu. Un Hassapiko ràpid de Lesbos.

El cor sempre amb els refugiats que hi ha a l'illa,

confinats abans i ara.

STATHIS KOUKOULARIS: (Aptaliko)", del disc *Μικρά Ασία* (D'Asia Menor)

ΣΤΑΘΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΡΗΣ: "ΑΠΤΑΛΙΚΟ lent zeibekiko (9/4)

<https://www.youtube.com/watch?v=hhNHE-1EL0&feature=youtu.be>

EL VIOLÍ QUE M'EMOCIONA !!!

La vida és moviment. BALLEM !!!

ELS CINC TEMES DE LA COLOMA BERTRAN Dg 12.04.2020

Primer de tot, que difícil seleccionar-ne només cinc!

LES VIOLINES: “Xotis a Pekin”, de l'àlbum *Nyigu Nyigu* (2008, Discmedi)

<https://www.youtube.com/watch?v=9FBgSd0Q0jE>

Record dels meus inicis amb Les Violines. És el tema que em va marcar més en aquella època i que encara avui m'encanta. L'escoltava una i altra vegada a casa, per aprendre-me'l. Composició de Simone Lambregts.

DIDIER LOCKWOOD - qualsevol de l'àlbum *Tribute a Stéphane Grappelli* (2000 Dreyfus Jazz)

<https://www.youtube.com/watch?v=YWktpknQwJU>

Didier Lockwood, violinista de qui he après moltíssim. I en especial d'aquest disc, ja que durant la meua estada a França, estudiant amb ell a la seva escola, vaig escoltar, reescoltar i transcriure solos de la majoria de temes d'aquest disc.

BILIANA VOUTCHKOVA: “Modus of raw”

<https://www.youtube.com/watch?v=26fPgyvykadM&list=PLSaAzlrPD0ff5AJOCpd74kJCVOKX7Owx&index=2>

Violinista que vaig descobrir fa molt poc temps, al Festival de Jazz de Vic, i em va impactar molt. Improvisació.

QUIM ABRAMO 4UARTET: “I'll Be Seeing You”, del disc *L'1* (2013, Nomada 57)

<https://www.youtube.com/watch?v=wTHwv1cVHKk>

Tema que m'enamora molt especialment encara que tota la resta de temes d'aquest disc m'han marcat molt. Aquesta música m'ha acompanyat hores i hores al cotxe.

TAZZUFF: “Un moment”, del disc *Camaleons daltònics* (2011, Temps Record)

https://www.youtube.com/watch?v=qDqLDq3DoHg&list=PLvMQgt22lqh7PJw_9zwdyYJUHk65SbzS9&index=17

Tema preciós, composició de Marc del Pino. El tocàvem quan vam començar a tocar a duo junts i encara ara quan l'escolto em sorprèn i em transporta. Estaria bé gravar-lo amb la versió que fèiem a duo! Li diré.

Moltes gràcies!!!

ELS CINC TEMES DEL CARLES BELDA DI 13.04.2020

Som-hi, doncs.

COMPANYIA ELECTRICA DHARMA: “Sant Martí del Canigó”, del disc *Sant Martí del Canigó* (1992, Divucsa)

<https://www.youtube.com/watch?v=1foxMrVFORk>

Versió apoteòsica de la sardana de Mestre Casals. El concert, de la Cobla Mediterrània i la Companyia Elèctrica Dharma al Palau de la Música Catalana, dels vuitanta, em posseïa. El vinil que el contenia era a les llars arraonènques car el regalava la Caixa de Sabadell, en pau descansi.

AL TALL: “Tio Canya”, del disc *Deixeu que rode la roda...* (1976, Edigsa)

<https://www.youtube.com/watch?v=HzrnP02qc4s>

Sóc fill de valencià i exparlant de castellà. Ja està tot dit.

LA PORTÀTIL. FM: “Sota un cirerer florit”, del disc *Ball al diatònic* (1994, Tralla Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=mce8hB68z0Q>

Mestre Marimon, ara al front en mode metge, ha marcat i marca. També hi són Mestre Caselles i d'altres artistots com en Josep Maria Cols. El "Ball al diatònic" va ser fundacional. El Serrat em fot oi, i la cançó, així, m'encanta.

TAPIA ETA LETURIA: “Txuplastaie”, del disc *Tapia Eta Leturia Band* (1995, Elkar)

<https://www.youtube.com/watch?v=nxbSq363M1g>

Una animalada exquisida de Tapia eta Leturia. L'energia s'ha de saber gestionar amb gust, i aquest parell ho fan de 1a.

SANJOSEX: “Íber”, del disc *Al marge d'un camí* (2010, Bankrobber)

<https://www.youtube.com/watch?v=CJ2gHIK6h8>

Preciositat del gran poeta, cantant i guitarrista Carles Sanjosé. Pura guitarra catalana.

Vinga!

ELS CINC TEMES DEL PEP FORNÉS Dm 14.04.2020

Contes – “En Patufet / La Rateta Que Escombrava l'Escaleta” - EP 1958

Àudio annex: <https://www.youtube.com/watch?v=haZk01EvCws>

Texte annex: http://josepfornes.blogspot.com/2018/10/en-patufet-era-un-pare-i-una-mare_20.html

Les memòries compartides conformen l'imaginari de la gent que es reconeix com a poble. La gent corrent de la meua generació, la que vam néixer a mitjans del segle passat, compartim moltes memòries: la memòria del so de la ràdio i dels discs de vinil, les olors de les palmes i els palmons, el tacte del quitrà i la sorra de la platja enganxats als peus nus, o les fregues d'oli i vinagre que calmaven l'ardor de les cremades del sol a la platja lliure de Can Tunis. Un disc fabricat a Barcelona per la Compañía del Gramófono Odeón, S.A.E. l'any 1953 ens feia volar la imaginació: Vet aquí que una vegada era un pare i una mare, que tenien un fillet tan petit, tan petit, que li deien: “En Patufet.” (...)

ELS MARCETS: GRUP DE GRALLERS DE SITGES: “Toc de Matinades”: Hospital de Sitges 2008

Vídeo annex: <https://www.youtube.com/watch?v=IDt5dwkb9ow>

Texte annex: " Fa més de 40 anys que a Gràcia fem el Toc de Matinades per la Festa Major, els nostres mestres van ser sitgetans"

RAFALITO SALAZAR: “La Cirereta” “Els petons i les cireres”, del disc *123... pica Bressola* (2012, La Bressola)

Vídeo annex: <https://www.youtube.com/watch?v=wipkS7WRkQI>

Texte annex: "La Cirereta va ser un pasdoble molt popular al Paral·lel barceloní dels temps normals, abans de la guerra. Tan popular va ser que va amaran els balls de bastons de les festes majors del Garraf i el Penedès. Aquesta versió gitana de Rafalito Salazar m'arriba al cor"

RUMBERES DELS GARROTAN-Lleida: “L'Herba Bona”, del disc *País Invisible* (2004, Bossa Records)

Àudio annex: <https://www.youtube.com/watch?v=gyHnHZ996eE>

Texte annex: "L'Herba Bona va ser una de les cançons tradicionals del flamenco català dels gitans de Lleida. L'oncle Antoni Salazar, al Cel sigui, em contava que la guàrdia civil el va multar per cantar-la en català quan tenia vuit anys. Aquí la canta el seu fill. Honor i glòria als màrtirs de la tradició"

SÓNSOLES SANTÍS I LA PORTÀTIL FM: “A la sombra d'una alzina”, del disc *Ball al Diatònic diatònic* (1994, Tralla Records)

Àudio annex: https://www.youtube.com/watch?v=Oo_1BLYBJHU

Texte annex: "Un valset antic cantat per la Sònsoles acompanyada per l'hàbil acordió de'n Francesc Marimon, una delícia!"

ELS CINC TEMES DEL POL DUCABLE Dj 16.04.2020

CARLOS NUÑEZ: "Jigs and Bulls", del disc *Os amores libres* (1999, BMG)

<https://youtu.be/oKK31yyZgc4>

Quan encara era un marrec i estudiava flauta de bec em vaig fer amb una d'aquelles col·leccions de discos per fascicles que venien amb el diari. Era una col·lecció que es deia "Música celta" i allí vaig descobrir un flautista que es deia Carlos Nuñez que em va obrir una porta...

LA COIXINERA: "El petit vailet", del disc *Sarau a Plaça* (2003, Temps Record)

<https://youtu.be/mYT6HrI3UzQ>

Una altra porta se'm va obrir amb música de proximitat. Com a mataroní que sóc només puc que agrair la feina de La Coixinera, el grup de capçalera i amb el que de jove em vaig començar a empapar de música folk catalana.

ELS LAIETANS: "Waka waka", del disc *Els Laietans* (2012, autoeditat)

<https://youtu.be/P274cxofcx0>

Com a músic, el grup Els Laietans m'ha marcat absolutament així com els meus ex-companys a qui estic infinitament agraït pel viatge que vam fer plegats. La nostra versió del "waka waka" de la Shakira va ser el detonant de tot.

RIU: "Correbous", del disc *Amb canya* (2012, autoeditat)

<https://www.youtube.com/watch?v=yiFKwjQ7UIA>

Aquest tema reuneix a moltes coses. D'entrada al grup RIU, que per a mi són un referent del panorama folk català, a part de grans persones. I després els integrants dels desapareguts Borinots Tqt: en Pau Benítez "Trento" i en Gerard Alís amb qui vaig fer el meu primer grup Ministrers del Sabre, de qui he après molt sobre folk d'aquí i d'allà; i en Manu Sabaté, músic i graller a qui admiro i penso que la seva trajectòria serà de les que marcarà dins del panorama català. Amb tots tinc meravellosos records.

GOSE: "Euskalakari", del disc *Des-Piezak* (2011, Abendua)

<https://youtu.be/Eb-7TUG1S94>

Els GOSE són un dels grups de fora dels Països Catalans que més m'han agradat en directe i en disc. Electro-folk energètic!

ELS CINC TEMES DEL MARC DEL PINO Dv 17.04.2020

ÓSCAR ANTOLÍ: “Kavalejant” del disc *Penínsulas* (2019, redpmusic)

<https://www.youtube.com/watch?v=6EpsDsbwVAY>

El so del clarinetista Óscar Antolí em té meravellat. Del seu repertori enregistrat en el disc *Penínsulas* (2019, redpmusic) en destaco el tema “Kavalejant”, on la interpretació amb el clarinet m’encanta. Gaudeixo molt escoltant les diferents textures de la peça així com el seu bonic solo.

MILLERET – PIGNOL: “Delirium Tremens” del disc *Sales Gosses* (2004, Mustradem)

<https://www.youtube.com/watch?v=weu8py1dEAY>

Un altre tema és el “Delirium Tremens” (compo S. Milleret) del duo d’acordions diatònics Milleret - Pignol. Podria ser qualsevol altre tema del seu disc *Sales Gosses* (Mustradem 2004) Són pioners en el món del duet d’acordions. Sense dubte, els trobo un punt de referència del folk francès.

PHIL CUNNINGHAM I ALI BAIN: “Sarah's Song” (1997)

<https://www.youtube.com/watch?v=ZLsd8dU89qw>

Phil Cunningham i Ali Bain. Són per mi, l’esplendor del duet d’acordió i violí. El nivell de complicitat és impressionant i el so del conjunt és tant contundent i alhora tant humil que em commou. Aquí us proposo el tema “Sarah's Song” del seu repertori.

COLOMA BERTRAN: “Fiona” del disc *Nocturns i diamants* (2020, Microscopi)

<https://www.youtube.com/watch?v=dBXJDchSKrg>

Del nou disc de Coloma Bertran, us passo aquest bonic tema que ha compostat ella mateixa. Destaco el seu nou disc en solitari *Nocturns i diamants* (Microscopi, 2020) on l’instrument principal és el violí i en destaco l’àmplia varietat de recursos que és capaç de treure’n. Escolteu-lo!

PACO DE LUCIA: “Ziryab”, del disc *Ziryab*

<https://www.youtube.com/watch?v=V7Z1cSDIs6I>

El Tema “Ziryab” del Paco de Lucia em sembla una composició molt bonica i la trio a més per dos altres motius. Un és perquè m’atrapa molt la rítmica i l’harmonia d’una melodia com aquesta. Em sembla inversemblant com una sola guitarra pot dir tantes coses alhora! L’altre motiu és perquè el solo de l’harmonista Antonio Serrano em sembla preciós!

ELS CINC TEMES DEL PERE ROMANÍ Dg 19.04.2020

Costa una mica, triar-ne només cinc! Però miro de fer una selecció que us pugui fer descobrir alguna cosa nova. Som-hi!

BALTIC CROSSING – “Vänkärin polska”, de l'àlbum *Baltic Crossing* (2008, Go Danish Folk Music)

<https://youtu.be/7UNLDht-XtE?t=18>

Comencem per un grup molt poc conegut aquí: es diuen així perquè han de creuar el mar Bàltic per trobar-se: són dos finlandesos, dos anglesos i un danès. Vaig tenir la sort de sentir-los en directe el 2011, a L'Auditori de Barcelona. Per mi són un exemple exquisit de precisió i bon gust en les melodies, energia en el caminar i riquesa en els arranjaments. Jo en tinc tots els discos!

CHRIS THILE I BRAD MEHLDAU: "Don't think twice, it's alright", de l'àlbum *Chris Thile & Brad Mehldau* (2017, Nonesuch)

<https://youtu.be/XokWwDGTI3A>

Després de l'acordió, la mandolina és un dels instruments que més sona en la meua discografia. I Chris Thile n'és un dels mestres més fins. I al costat de la delicadesa, el fraseig i sentit rítmic increïble de Brad Mehldau (pianista de jazz), el resultat em commou de veritat. Aquesta peça és una delícia!

JOSEBA TAPIA: "Biba Berango", de l'àlbum *TranpAldo* (2019, Zakurraren Biolina)

<https://youtu.be/7yeEkU7k6KQ?t=9>

Aquest no hi podia faltar: quantes vegades no m'ha deixat amb la boca oberta, el Tapia! La seva discografia m'agrada de punta a punta (des dels diversos discos amb el Leturia fins a l'enèrgic quartet de l'àlbum *Hain zuzen*), però aquesta peça és del seu projecte més recent, amb una banda de 10 músics.

QUARTET JAZZ MANOUCHE: "Ah, si j'avais un franc cinquante", només a Youtube

<https://youtu.be/SQ5aFy-15wE>

Aquest és un descobriment molt recent, trobat remenant el iutub. De fet, el grup no té ni nom, i no sé si ha fet gaire actuacions amb aquesta formació exacta, més enllà d'aquest i un altre vídeo. Però aquest jazz manouche amb la incorporació del diatònic sona ben original.

CANYA D'OR (+Xavi Ciurans i d'altres): "Cúmbia de la festa major", de l'àlbum *Viratges* (2013, Tritó)

<https://youtu.be/yeSLRFqR1Gs>

Un bon exemple de la qualitat i varietat de música de gralles que s'està fent al país. El disc també és modèlic pel que fa als arranjaments (un aspecte massa sovint oblidat, i que és fonamental). Els d'aquest disc tenen garantia: són del Josep Maria Mayol, per qui tinc gran estima. He triat aquesta peça perquè el vídeo també és bonic, però tot el disc és espectacular, i molt variat.

ELS CINC TEMES DEL LLUÍS MARMÍ Dc 21.04.2020

Ja em permetreu - 5 temes del Lluís la Tradillibreria

Ja em permetreu, en aquesta ocasió, que no us recomani ni llibres ni temes relacionats amb cd's. Ara que s'apropa el ConfiSantJordi em permeto el luxe de gaudir de 5 records musicals de la meua vida i de compartir-los amb vosaltres.

Avis per a navegants: No trobareu cap perla musical, espero tant sols que us imagineu entre línies alguna llagrimeta produïda pels alegres records.

JOSEP VERDAGUER "ROVIRETES" I CARLES MAS: "Ball de cascavells", del disc *Ball amb flabiol* (1997, Audiovisuals de Sarrià)

<https://www.youtube.com/watch?v=bSLJTN2zMfI>

Primer us heu de situar a la pagesia de Cardona, no tenia edat, però gràcies al meu veí el Gall i als meus germans grans, ja hem teniu amb 9 anys dins del que per mi ha estat la millor pedrera per entendre la importància de la cultura tradicional a les relacions humanes. Les Caramelles de Pagès i el seu ball de Cascavells. No va ser un enamorament d'una nit, sinó que va ser un procés d'anys que, segurament, va arribar al seu moment àlgid quan van venir a enregistrar el Ball de Cascavells per acompanyar el llibre del Galop.

És per això que el primer tema que us volia proposar és el Ball de Cascavells del "quadre" de Cardona, que enguany hauria ballat per Pasqua a casa dels meus pares i que hem hagut de ballar des de la distància del confinament, i és per això que entenc encara més que el ball és l'element essencial per a crear un espai de grup vital... a més aprofito per recordar-vos que a Cardona n'hi ha dos, de balls de Cascavells i a la Catalunya Vella encara n'hi han més.

ELS TRANQUILS: "La cirereta" del disc *Societat de cançons* (2001, Tram)

<https://www.youtube.com/watch?v=JrXVxAPCZ6s>

La primera vegada que vaig anar al Solc, vaig fer veritables maniobres d'enginyeria, amb tren fins a Vic des de Barcelona (on hi vaig arribar amb bus) i d'allà amb bicicleta fins a Olot per gaudir del que en aquell moment va ser una descoberta per mi: un festival de música tradicional sense complexes, en el qual tant joves com grans gaudíem de la música i fèiem servir la festa com a eina de relació social. D'aquells anys de Solc, Ballabisaura, Rodafolk, Arbúcies... no només en tinc molt bons records, sinó que hi vaig fer grans amistats. Entre elles Els Tranquils i els Cantadors dels Dijous. Una gent que em va acollir i em va obrir les portes de casa seva, les portes de les seves cançons i la seva forma d'entendre el folk. No com una lluita per quelcom que desapareix sinó com una forma de viure el present, l'ara i aquí.

De totes les cançons que recordo, us deixo un himne que durant molts anys ens acompanyava al final dels concerts i dels sopars amb els amics, cantat per Els Tranquils.

NOÈ RIVAS: "El peixet", del disc *26 cançons per nens i nenes* (2012, Hitsound Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=mflZrKKfvhg>

Els primers anys de la Tradillibreria.com va passar per la parada en Fèlix de Blas, que ràpidament em va demanar si tenia llibres d'en Xesco Boix. Sense voler, aquell comentari em va apropar a una figura que coneixia de lluny i que de cop es va convertir amb part del meu panorama musical. Però la història no acaba aquí ja que, imagineu-vos, després de 9 anys quant vaig anar a la Fira del Llibre d'Organyà, tot de cop vaig crear una petita revolució al poble perquè portava un cançoner del de Cal... bé per nosaltres d'en Noè Rivas. Aquest fet em va permetre conèixer i gaudir de molt bons moments i converses amb aquest gran activista musical, animador infantil i gran amic d'en Xesco Boix. Per això avui toca un petit homenatge als animadors infantils que aquests dies estan fent mil i una accions... De totes les cançons us deixo la versió del Noè del "Peixet".

TALLER DE CANT POPULAR DEL MUSEU DE LA PAUMA DEL MAS DE BARBERANS

https://www.youtube.com/watch?v=UnvT_YBXXYU&t=440s

Malgrat que no ho volia fer, us parlaré dels llibres de tradicions i de la Tradillibreria. De fet la proposta sonora que us volia aportar ara, fa referència a la secció de llibres d'etnobotànica. Per sort els darrers anys he anat veient un fenomen en el món de l'etnobotànica, molt similar al que va viure la música folk, principalment, a través del Tradicionàrius. Actualment hi ha un reconeixement del saber popular de les plantes i la natura, però també de les persones, amb noms i cognoms, que han ajudat (moltes vegades a contracorrent) a difondre el coneixement del món de les plantes. En destaquem els Padrins del Pirineu i del camp de Tarragona que ara són consultats per les noves generacions... aquest moviment té la seva explosió pública a través de trobades com l'Eixercolant d'Igualada (ajornada a l'octubre) el Remeiart dels Monjos (suspesa) o la Fira de les espècies d'Argençola.

Per poder posar so a les plantes he volgut proposar-vos una de les presentacions que estan fent del llibre "El cant de les plantes" on a ritme de jota el taller de Cant Popular, del Museu de la Pauma del Mas de Barberans, ens parla de les qualitats de les plantes.

JOSEP VERDAGUER "ROVIRETES": "Francisco Alegre"

<https://www.youtube.com/watch?v=DffYKArUQWo>

I Finalment imagineu-vos d'una banda, una "cetrulla" plena de garrins baixant per camins de carro des de la serralada de Busa, d'un altra un grup d'amics tocant des d'un remolc de femar, a més d'un grup fent ballar els gegants, d'uns flabiols fen dringar els bastons, d'uns violins fent saltar, d'una mulassa ballant, d'una cobla tocant, d'unes noies improvisant i d'uns acordions enamorant... Tot això és el que cada cap de setmana hem toca "patir" quan estic a les fires, darrera de la parada dels llibres, revivint i compartint emocions de molta gent que m'agradaria resumir amb un pasdoble d'en Roviretes (que enguany fa centenari) i que alhora també serveixi com a reconeixement a la Mercè, la seva dona que fa poc ens ha deixat.

Mentre sentiu el flabiol, no deixeu d'imaginar que ben aviat ens veurem jo darrera de la parada de llibres de la Tradillibreria al costat d'una plaça acompanyat dels conta-contes a Tous o d'una carbonera a Sant Llorenç de la Muga o a les festes Online que de ben segur sorgiran a partir d'ara... o en tots els casos a través de les xarxes de @tradillibreria

ELS CINC TEMES DE L'ALBERT FREIXES 'IAIO' Dc 22.04.2020

Si mai em preguntessin quina podria ser la banda sonora de la meua vida hauria de respondre que la conformen un gran compendi d'estils musicals, tots ells ben diferents. Però ja que participo d'aquesta iniciativa tan interessant, he mirat de concretar-ho en l'àmbit sonor que ens fa còmplices.

He fet una selecció d'uns discs en concret. Tots ells, en el moment de tenir-los i escoltar-los, em varen generar, per motius diversos, una agradable sorpresa.

JAUME ARNELLA: Tema "Al meu mànager ", del disc *Potser ja és ara l'hora* (1976, Edigsa)

https://www.youtube.com/watch?v=RTmICLWkZ-0&list=PLx-NrF_CYVM8ev5HIEZA_E8AbXx8nZ2LZ&index=14&t=0s

Amb 14 anys, va ser el primer disc d'en Jaume que va arribar a les meves mans. Desconeixia la seva trajectòria anterior i ni podia imaginar que, anys més tard, tractaria amb ell moltes vegades. En aquest disc, a part de l'inseparable Rafael Sala l'acompanyaven els de la Dharma.

PETER, PAUL AND MARY: Tema "Forever Young", del disc *Reunion* (1978, Warner Bros Records)

https://www.youtube.com/watch?v=NOF1B_LYEH8

Fa molts anys que, cançons que arribaren d'Estats Units, formen part del nostre cançoner tradicional. Bob Dylan, Joan Baez, Pete Seeger i Peter Paul and Mary, entre d'altres, en són els responsables. D'aquest últims i després d'anys d'haver-ho deixat, en retrobar-se de nou, publicaren aquest disc.

MOSAICO- ELISEO PARRA: Tema "La Cigüeña", del disc *Homenaje a Agapito Marazuela* (1984, Columbia)

<https://www.youtube.com/watch?v=pXoGZ119a4w>

Després d'Al Tall, Milladoiro, La Murga i Oskorri, Mosaico, grup liderat per Eliseo Parra, s'afegia a aquesta llista de grups de folk de bona factura. En aquest cas, de tradició castellana. Tan sols publicaren dos discs però, l'Eliseo segueix al peu del canó.

CLAU DE LLUNA: Tema "Obertura", del disc *Obertura* (1996, Música Global)

<https://www.youtube.com/watch?v=m81L0QloQU8>

Un dels grups de casa nostra més enyorats. Personalment, el seu tercer disc, és d'una factura impagable. Una delícia tot ell.

DONAL LUNNY: Tema "Glentown", del disc *Coolfin* (1998, Metro Blue)

<https://www.youtube.com/watch?v=AABOHLZQM9C>

L'any 2006, amb els Comediants i per raons de feina, vaig viatjar a Irlanda. El responsable de la banda sonora de l'espectacle que preparàvem per a la inauguració de la 36ª Ryder Cup, era Donal Lunny. Jo ja el coneixia com a membre d'altres formacions com Planxty o Moving Hearts. Havíem de treballar amb ell un parell de dies al seu estudi. Vaig dur aquest CD de casa. Me'l va signar i em va dir que era el seu millor disc. És clar.

ELS CINC TEMES DE RICARD ROS Dv 24.04.2020

CARLOS NÚÑEZ: “A Irmandade Das Estrelas”, del disc *Brotherhood Of Stars* (1997, Sony Music Entertainment)

https://www.youtube.com/watch?v=Dyc5ODO-LTE&list=OLAK5uy_nb6MCZn15OfE0US2cZiulTCDhB84Xehz8

Aquest disc em va marcar moltíssim. Em va tenir captivat durant molts anys i em va portar a comprar la meua primera gaita galega a la Casa Parramon. Era una gaita molt modesta però la recordo amb molta estima. Era l'any 1996 i jo ja començava a tocar amb els amics d'Aran, un grup que va anar del 1996 al 2004. En aquesta s'uneixen tres tradicions mitjançant instruments populars: la gaita galega, la trikitixa basca i la guitarra flamenca de la mà de Carlos Núñez, Kepa Junkera i Rafael Riqueni.

LÚNASA: “Meitheamh”, del disc *Lúnasa* (1998, autoeditat)

<https://www.youtube.com/watch?v=y3LiEXHCRxU>

Lúnasa em van flipar des de la primera escolta. Recordo el dia de reis que em va caure aquest disc a les mans. El discman treia fum. Quin discarro! Amb part del disc gravat en directe aquí vaig descobrir dos referents per mi: el flautista Michael McGoldrick i el gaiter John McSherry. Amb els anys he tingut la sort de compartir música, escenari i pintes de Guinness amb ells. En John McSherry al festival d'Ortigueira el 2010 amb el grup Qui hi ha? i amb en Michael McGoldrick al concert Catalunya-Escòcia camí de la Llibertat del 2014 amb RIU i Capercaillie amb la sala gran de l'Auditori plena

FELPEYU: “Chalaneru”, del disc *Tierra* (1997, Fonoastur)

<https://www.youtube.com/watch?v=tFHQVNgfK8w>

De les musiques d'Astúries ens enamoràvem dels mítics Llan de Cubel, de Felpeyu i dels Tejedor. Per triar em quedo amb aquesta versió de Felpeyu de la cançó popular asturiana Chalaneru. La chalana és una barca de fusta que servia per creuar el riu i el chalaneru qui la portava. I precisament Felpeyu son un referent per RIU a l'hora de mirar la tradició i l'arrel. A més hem tingut la oportunitat de portar a Felpeyu al nostre festival Rubrifolkum. Un luxe!

MARTYN BENNETT: “Blackbird”, del disc *Grit* (2015, Real World Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=jSRHpA2giUk>

Martyn Bennett era un excel·lent gaiter, violinista i multiinstrumentista escocès. El disc GRIT em sembla una obra mestra de dalt a baix, però trio Blackbird per l'emoció que em transmet. Lo vell donant-se la mà amb el més nou. GRIT és el seu darrer disc ja que va morir molt jove l'any 2005. Una llàstima. El va crear partint de les gravacions que l'Alan Lomax i Hamish Henderson van fer a Escòcia entre els 1960 i 1970. Està inspirat en la tradició dels viatjants del nord oest d'Europa, especialment gitanos Romanís i també en la tradició gaèlica de l'oest de les Highlands. Escolteu tot el disc, per mi fonamental en unir tradició i modernitat, en agermanar cultures i en obrir ments tancades.

RIU: “El Tons”, del disc *Abans tot això eren camps* (2015, autoedició)

<https://www.youtube.com/watch?v=kFwLu2ZYREk>

Aquí va el nostre petit homenatge al darrer sacaire en actiu del Principat, el Tons, que era de la nostra comarca del Baix Llobregat. Aquestes dues peces eren habituals del seu repertori i les vam arranjar per incloure-les al nostre tercer disc “Abans tot això eren camps”. Les peces les vam recollir del llibre disc del gran sacaire Francesc Sans i Bonet “A Mitges”. El vídeo està gravat en directe al Mas Roig on el Tons n'era masover. Em fa especial il·lusió perquè va ser la meua

primera aproximació amb el sac de gemecs, la nostra cornamusa. N'hi haurà més! És una amenaça.

ELS CINC TEMES DE LA LAIA CARRERAS Dg 26.04.2020

Triar cinc temes del camí que portem de vida no és fàcil, però sí sanador. I fer-ho a través de la música, encara més! Sí que és fàcil, tanmateix, tenir la certesa que aquests cinc són clau en el meu camí i seran sempre representatius. Pel que han simbolitzat i perquè són melodies, al meu entendre, ineludibles. Agraïxo al Tradi aquesta proposta perquè ha estat un regal preciós i inesperat. Gaudim-ho entre tots!

La descoberta

PATTI SMITH: "Gloria: In Excelsis Deo", del disc *Horses* (1975, Columbia)

<https://www.youtube.com/watch?v=W3Sq3HL2OV8>

La trobada

GORAN BREGOVIC: "Ederlezi"- BOF "Le temps des gitanes", del disc *Le temps des gitanes & Kuduz*

(1990, Universal Music Spain)

<https://www.youtube.com/watch?v=3JnAHPADroQ>

El racó

TRADICIONAL – URBÀLIA RURANA: "Ball pla de Tírig", del disc *Rom i cafè* (1994, Tram)

<https://www.deezer.com/en/track/11128580?autoplay=true>

Aquest tema no el vaig conèixer interpretat, sinó en partitura, i un cop sentit em va captivar...

Adjunto un link d'una interpretació que he trobat d'Urbàlia Rurana que s'acosta molt a com jo el portava dins meu...

La frescor

PAOLO CONTE: "Via con me", del disc *Paris Milonga* (1981, RCA Records Label)

<https://www.youtube.com/watch?v=ksbwnf2jjZQ>

A totes

MESCLAT: "El carrer dels teixidors" del disc *Corrandes colonials* (2007, Música Global)

COBLA DELS SONS ESSENCIALS - MARCEL CASELLAS: "El carrer de teixidors" del disc

***Si són flors, floriran* (2018, Discmedi)**

Mesclat: <https://www.youtube.com/watch?v=s43Uvtclrlpc>

ELS CINC TEMES DE PAU BENAVENT DI 27.04.2020

“Als moros vells”: JAIME FRANCISCO RIPOLL MARTINS (1996)

<https://www.youtube.com/watch?v=hkXTSztNnkE>

La introducció de percussió, la preparació del fort i eixes melodies encomanadisses i solemnes, amb el ritme i l'harmonia que les deixen fluir i les destaquen, em tenen el cor robat des de menut. D'ençà que es van estrenar, l'any 1994, és una de les marxes mores més interpretades, malgrat això m'emociona encara, cada vegada que la toque. En la meua banda, l'hem interpretat infinitat de vegades en companyia del compositor perquè és amic nostre. Una curiositat: un dia li vaig preguntar sobre ella i em va dir que va compondre la melodia en un viatge a Grècia, tot sobrevolant la mediterrània.

“La ‘dansà’ de Quatretonda”

<https://www.youtube.com/watch?v=5RyGHV-1d5U>

L'he tocada centenars de vegades perquè, si naixes a Quatretonda i et fas percussionista, el primer que has de fer és aprendre a tocar la dansà: “Taaarram, plam, taaarram,plam, Tarrapataplam, taaarram, plam. Re', si, sol, so, fa#, sol. Sol, fa#, sol, la, si. Sidosilaaaaa”. És la música més emblemàtica del poble, sona al band quan parla l'alcaldia i és com un ball d'homenatge. Ens identifica molt, tot i ser una melodia compartida amb moltes zones del País Valencià. Des de menut m'ha fascinat la seua polirítmia.

‘Ulls’: JOAN FIGUERES, del disc *Ulls* (2015, Temps Record)

<https://www.youtube.com/watch?v=YuCFdNBOYMk>

Era a l'últim assaig de “*Mimosa*”, del músic i compositor Joan Figueres i del ballari i coreògraf Pau Aran, un espectacle preciós, inspirat en el llegat de Joan Serra i que estava en procés de treball. L'assaig va acabar amb aquesta ‘Ulls’, amb tota la seua tendresa i intimitat, amb els seus violoncels que vibren i emocionen, amb eixe timbre de veu i eixa harmonia tramada per fer-te saltar una llàgrima d'alegria. I, a sobre l'escenari, els ballarins recordant Joan Serra, per si no en teníem prou, d'emocions.

“El romanç del penyal”: PACO MUÑOZ

https://www.youtube.com/watch?v=-Dm5sAu_he0

És un dels grans temes de l'imprescindible i entranyable Paco Muñoz, el Xesco Boix valencià que ha fet cantar i ha encanant generacions i generacions de xiquets, i que ens ha ensenyat a estimar-nos com a poble, a través de cançons repletes de poesia, cultura popular, història i geografia del país. La seua producció completa i els centenars de concerts que ha fet són impagables. Emociona vore com el seu ‘El vell Montgó’ és tot un himne a Dénia, com hom canta ‘Serra de Mariola’ arrel de la seua versió, i com famílies senceres fan excursions a cadascuna de les muntanyes que cita aquest romanç. Per cert, al darrere de cada cançó hi ha una història increïble: Si mai el veieu, pregunteu-li per què és tan llarg aquest trepidant ‘Romanç del penyal’ perquè el motiu és d'allò més divertit: Té a vore amb Ovidi Montllor, Enric Valor, Joan Fuster...

“La dansa del velatori” (en la versió de la pel·lícula “Ventre blanc”))

https://www.youtube.com/watch?time_continue=334&v=RFcu1lgmCxQ&feature=emb_logo

“La dansa del velatori” sona al ban del meu poble quan mor algun veí. Però aquesta versió de l'arranjador Jesús Ventura per a instruments de cobla, guitarra i veus és la que més m'ha sorprès. Sona al final de la pel·lícula i agafa més força encara amb el ball majestuós que protagonitza qui va ser un dels activistes de la cultura popular més implicats que he conegut mai, en Xevi Blancafort. Tot això i el fet d'unir el so de cobla amb una de les danses valencianes més especials, fan d'aquesta versió una delícia per als sentits i, ara, un record preciós d'una grandíssima persona.

ELS CINC TEMES DE LA JOANA GOMILA Dm 28.04.2020

He intentat fer una tria centrada en la música que escoltava el 2014 quan vaig viure a São Paulo. Vaig escoltar molta música, tenia més temps que mai (allà les hores van més a poc a poc que aquí, haha). Se me fa molt difícil triar 5 cançons perquè aquells mesos a São Paulo varen tenir tants de colors a nivell de música, veus, vida i sons, que és impossible compartir-los amb 5 cançons. Així que la selecció la faig un poc de memòria, del que me ve al cap d'aquell 2014, sense pensar massa.

CHARLES LLOYD: "Caroline No"

Veig que han tret el vídeo del youtube, però en queda una versió en aquest enllaç:

<https://www.nicovideo.jp/watch/sm15934454>

La versió en directe de Charles Lloyd al Festival de Jazz de Montreal

És una versió del tema dels Beach Boys, Caroline No, gravada en directe pel quartet de Charles Lloyd al Festival de Montreal. Me la va mostrar en Bruno Trazia, el meu company de casa brasiler. L'escolta i la senzillesa d'aquest tema en directe me captiven. L'escoltàvem molt al menjador de casa nostra a Perdizes.

CLEMENTINA DE JESÚS: "Moro na Roça", del disc *Para siempre* (2001, EMI Brazil)

<https://www.youtube.com/watch?v=jHDMv6kl4o>

Xute d'energia. Del Brasil me n'enduria un sac carregat de sambes i cançons que me donen bon rollo, que me fan ballera i cantera. I que mos criden perquè les cantem tots junts. Això a Brasil ho vaig viure a flor de pell i ho vaig disfrutar tant! Aquesta me la va ensenyar n'Ari Colares, el meu profe de percussió, per aprendre a tocar partido alto al pandeiro.

CHICO BUARQUE: "A banda", del disc *Chico Buarque de Holanda* (1966, London Globe)

<https://www.youtube.com/watch?v=gN7xyrJK5Ds>

És la primera cançó que va compondre Chico Buarque, crec, i va guanyar un concurs cantant-la. A partir d'aquí va començar la seva carrera. M'encantava escoltar aquesta cançó (en realitat el disc sencer) camí cap a la piscina del Sesc, passejant pels carrers de Pacaembu.

MARIA JOÃO: "Canto de Ossanha", del disc *João* (2007, Universal Music Portugal)

<https://www.youtube.com/watch?v=OoD74bqRjCk>

Me sorprenia molt el timbre de na João i la manera com fraseja, amb un misteri ancestral. El vaig escoltar molt insistentment, intentant tocar ritme del pandeiro.

MARIA SCHNEIDER "SKY BLUE"

<https://www.youtube.com/watch?v=0GijvVT8E44>

Vaig escoltar molt aquest disc sencer. Hi canta na Luciana Souza, una cantant que jo escoltava molt durant aquella època. Compartesc un vídeo sencer d'un concert. Els discos de Schneider no estan penjats a internet (pensem-hi!).

ELS CINC TEMES DEL PAU BENÍTEZ Dv 01.05.2020

És impossible decidir 5 temes i prou, i més quan et poses a pensar i en posaries una trentena per començar a explicar-te. En tot cas, crec que aquests 5 poden anar bé per entendre qui soc, perquè toco el que toco i perquè estimo a qui estimo. En tot cas, serveixi per donar les gràcies a tots els que em fan de guia ja sigui escoltant-los, ballant o tocant amb ells.

LA COIXINERA: “Ball de grossos”, del disc *Tocs i sons #Les santes, festa major de Mataró* (2016, Autoeditat)

<https://www.youtube.com/watch?v=7YpBrC5sRwI>

Mataró és la meua ciutat i des de petit he anat darrere la Família Robafaves. En Dani Àlvarez va ser el meu primer professor i ara som bons amics. Potser és la persona que ha tingut més influència a la meua manera de pensar quan faig música. El que fan amb La Coixinera de reivindicar el repertori maresmenc amb la visió d'avui en dia crec que pocs grups més ho fan. Per altra banda aquest tema és el ball de la Geganta i en Robafaves i per tant són molts anys tocant-lo i gaudint-lo. La coixinera, el flabiol, la Família Robafaves, són casa.

BIEL MAJORAL: “I sens parar de lluitar...”, del disc *Cançons republicanes* (2008, Blau)

<https://www.youtube.com/watch?v=I4j0NudRkG8>

En Dani i la Núria Quadrada em van presentar en Biel Majoral. Per mi, un exemple de dignitat, de lluita, de constància... que mai ha estat prou reivindicat i és molt (massa desconegut) pels catalans peninsulars. Hagués pogut triar “Jo soc català”, “Sa porrassa” o un dels seus romanços, però a aquí també hi surt en Toni Artigues a qui també hem de reivindicar.

BELDA & SANJOSEX: “El pomeró”, del disc *Càntut* (2016, Distribuidos)

<https://www.youtube.com/watch?v=SSJMJsWKyi4>

Quan tenia un any i mig, l'asma va fer que amb la família ens exiliéssim a Can Nanes (Olzinelles). La “Quefa” de la meua mare a la guarderia (la Magda Capdevila) em va gravar un cassette ple de cançons. Es veu que el posava molt sovint i encara el tinc! Al cap d'uns anys apareix el www.cantut.cat, el Belda i en Sanjosex fan el disc i hi posen aquesta cançó que -la Magda també m'havia gravat al meu càntut particular -. A part, serveixi per parlar del Belda (un bon sacsejador de la nostra música i el web i el festival del Càntut que haurien de ser patrimoni immaterial del país).

JOANA GOMILA: “Ses transformacions”, del disc *Folk Souvenir* (2016, Bubota Discos)

<https://www.youtube.com/watch?v=XtyWo02PfKw&list=PLj29gLR8oQvoKS8xOHJikw1QLUax1qYJ&index=5>

La Joana Gomila, l'Arnau Obiols, en Manu Sabaté, en Roger Andorrà, els Riu, Criatures... N'hi ha uns quants de joves que venen amb moltes ganes de jugar amb la nostra música i per mi són importants. Amb la Joana i l'Arnau ens coneixem poc, però amb la resta n'hem fet unes quantes de festes i els he escoltat mil cops i em fan estar orgullós del que es fa ara. Per mi, n'han sortit alguns dels millors discos de l'escena actual i no els hi agraïm prou. De pas, “Les transformacions que vaig conèixer pel recull Les cançons de Mataró i que també la trobem als discos que han fet des de les escoles Bressola.

AI AI AI: “Advertència”, del disc *L'esperit del vi* (1998, AZ Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=RCOLomCvaul>

La rumba i el flabiol són els dos sons propis de Mataró. I aquesta dels Ai Ai Ai és una joia d'orfebreria que amb els amics hem cantat mil cops al sortir del CAT o anant de festa. Només un desig, que el Rafalito un dia me la deixi cantar amb els Ai Ai Ai.

I això seria tot, n'han quedat uns quants al tinter. Però mira, si voleu quedem un dia amb un tocadiscos i ballem una mica tot comentant-ho.

ELS CINC TEMES DE L'ARNAU OBIOLS Ds 02.05.2020

És massa difícil triar cinc cançons. Trio cinc enllaços de grups o músics que em continuen marcant actualment.

EL PONT D'ARCALIS: "El pardal quan s'ajocava", del disc *Pirineus* (2008, Discmedi)

<https://www.youtube.com/watch?v=VdVdFcuY-Hc>

Grup de referència de la música pirinenca. La cançó tradicional que més li agrada a la meva mare. Respecte

HAN BENNINK & PETER BRÖTZMANN: Improvisació

<https://www.youtube.com/watch?v=1y6R7QBWYJA>

Dues forces de la naturalesa. Dos noms clau en l'escena de la improvisació europea. Han Bennink és a més un dels meus bateries i artistes de capçalera. Aquest és un vídeo qualsevol d'ells dos.

BEÑAT ACHIARY: Improvisació

<https://www.youtube.com/watch?v=hKxHVdsLpYM>

Ha trobat com pocs un camí poètic entre la cultura pròpia i la música lliure. Inspiració absoluta. Un vídeo qualsevol del seu art.

SAM AMIDON: "My Old Friend", del disc *Bright Sunny South* (2013, Nonesuch Records)

https://www.youtube.com/watch?v=cnbE1Dm1E_Y

El gust artesà de fer cançons. La poètica del so.

SOURDURE: "La jolie flamande", del disc *L'esprovà* (2018, Les disques du Festival Permanent)

Solo. Música lliure i arrelada.

<https://www.youtube.com/watch?v=QQ3FYlqfgZo&list=PLB44LbPQb7IY0XcvliWYZaxwr2SOLWURz&index=6>

ELS CINC TEMES DE L'ESTER PLANA DI 04.05.2020

AI-MAYURQA: "No ens fareu callar"

<https://youtu.be/kNbAhdBGcQ>

Imprescindible per mi i, crec, per a la nostra cultura. Conèixer Toni Roig –i als Al-Mayurqa– ara fa molts anys va ser un d'aquells regals de luxe que t'ofereix la vida. He escollit aquest "No ens fareu callar" perquè trobo que resumeix a la perfecció la trajectòria dels mallorquins però en el seu repertori hi ha moltíssimes peces que m'atrapen des de la primera nota i no em deixen anar fins que s'acaben.

ROSA ZARAGOZA: "Rumbita del sano amor", del disc *A la luz de la risa de las mujeres* (2011, Karonte)

https://youtu.be/TqNc168C_bU

Com en el cas de Toni Roig, una altra imprescindible de la nostra cultura musical. M'encanta la seva veu però encara m'encanta més la saviesa vital que expandeix al seu voltant amb generositat. El seu punt de vista espiritual de la música, el cant i la dansa recupera un patrimoni a favor de la salut física i mental que els humans no hauríem d'haver perdut mai. *A la luz de la risa de las mujeres* trobo que és un treball boníssim a molts nivells i que tant homes com dones l'hauríem d'escoltar més sovint.

GUILLEM ROMA: "El teu llit", del disc *Nomades* (2014, Autoeditat)

<https://youtu.be/DfqUFmtw4Zo>

En aquells dies que la vida quotidiana ho torna tot una mica gris, "El teu llit", de Guillem Roma, sempre em torna l'esperança. Aquest músic m'enganxa per les seves lletres i també per l'ús del metall de les seves peces. El seu to "mariachi" sempre m'ha agradat. A més, la producció acuradíssima dels seus vídeos és meravellosa. Passegeu pel seu canal de youtube i us alegrarà el dia i la vista.

OBRINT PAS: "Camins", de disc *Benvinguts al paradís* (2007, Propaganda pel Fet!)

<https://youtu.be/8Gz9UXr4-xM>

Un dia escoltant els Obrint Pas vaig entendre que l'arrel es pot reivindicar de moltes maneres. La trempera dels seus concerts i els discos va omplir de ritme les meves ganes d'encomanar a tothom aquest descobriment. *Benvinguts al paradís* és un disc ple de referències i col·laboracions i per això he escollit aquest "Camins" però qualsevol treball de la seva discografia m'agrada.

BIKIMEL: "Farrera", del disc *Farrera Can.Sons-D.O.* (2013, Temps Record /carrera continua)

<https://youtu.be/fRBWpXgj3hk>

Quan les fronteres musicals es desdibuixen trobes perles com aquest "Farrera" amb el que vaig conèixer la Bikimel. Alguns cops escolto en "bucle" peces que em transmeten pau i aquesta n'és una. Per mi és com un bany de bosc sense moure'm de casa. Molt necessari en la situació actual.

ELS CINC TEMES DE L'HEURA GAYA Dm 05.05.2020

M'atrapen les veus. Melismes, timbres, tècnica, expressió,... m'hi fixo molt. També les melodies. Una curteta selecció de les veus properes que he tingut més al cor els darrers anys.

SÍLVIA PÉREZ CRUZ: “Gallo rojo, gallo negro”, del disc *Vestida de nit* (2107, Universal Music)

https://open.spotify.com/track/1Vcaf3zBilshMSYyRPICsp?si=dmFm50E6TqWOa27cAqV_Zw

<https://www.youtube.com/watch?v=aBo6qBAkCjk>

ELISEO PARRA: “Jotas del Chato”, del disc *Diez* (2009, Karonte)

<https://open.spotify.com/track/48qtFQcEK8ffoSUMoHm4Ca?si=GcfnvKFuSgGKjIMlrIkGYQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=9oF2jD52pYc>

PEP GIMENO “BOTIFARRA”: “Cant de batre”, del disc *Te'ncantaré més de mil* (2009, Temps Record)

<https://open.spotify.com/track/3opugKozA9lavjivPhWeCr?si=X-AOWiXRxCkddukgqFWYQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=9oF2jD52pYc>

ROSALÍA: “Que se muere que se muere”, del disc *Los Ángeles* (2017, Universal Music)

<https://open.spotify.com/track/4qEG0SIXAnjnd8KFH4T9Eg?si=ibU00PdsTbCmPUIVIEZ2Vg>

<https://www.youtube.com/watch?v=f2tzV-9c0vA>

RUSÓ SALA: “El fill del Golf de Roses”, del disc *Fil de coure* (2015, Microscopi)

<https://open.spotify.com/track/4xpDy50wgJkel1gzbGKufU?si=PHyC9AWxSKK1n-n8cPxrA>

<https://www.youtube.com/watch?v=heAjqKCor7M>

ELS CINC TEMES DE LA LIV HALLUM Dc 06.05.2020

Quan m'han proposat de recomanar cinc cançons he pensat des del principi que em feia molta il·lusió. Però de seguida he començat a pensar: "Com les trio?" "En tinc moltes..." I he pensat que tenia ganes de fer-ho en perspectiva de gènere. Com a dona jove que em dedico al món folk i a més visc al Pirineu he de dir que en quasi totes les formacions que he tocat, les dones hem estat sempre minoria, molts dels meus referents i grans músics han estat homes, però, no tots, ni de bon tros. Per això he decidit triar cinc cançons de dones del panorama folk i que han estat importants per a mi per a diferents motius i en diferents moments de la meua vida. Visca la música folk també des de la feminitat.

CATI PLANA: "1r- 1a", del disc *XIII Festival Tradicionàrius* (2000, Discmedi)

<https://www.youtube.com/watch?v=Kc6BoBKQRvo>

Començaré per un tema molt bonic de la meua estimada i professora Cati Plana. Des del dia que el vaig sentir, quan encara jo era una nena, vaig creure que era molt especial, molt suggeridor, amb una sensibilitat femenina que hem de defensar com a virtut.

ALAITZ ETA MAIDER: "Haren Begirada", del disc *Inshala* (1999, Elkar)

<https://www.youtube.com/watch?v=CwtMPLTNXA4>

Un duet d'Errenteria (Gipuzkoa) de triki-pop que quan jo era un adolescent i aprenia a tocar l'acordió em va motivar molt. Sonoritats més poperes amb instruments tradicionals i la tradició basca que tant estimo. Us recomano "Haren Begirada"

SINEAD O'CONNOR: "4th and Vine", del disc *Hou About I Be Me (And You Be You)?* (2012, One Little Indian Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=bl0i7s42lrA>

Ella és la meua cantant preferida. Una veu de les més meravelloses que he sentit. Per a mi representa un gran referent de feminitat diferent i única en el món musical. Aquí he escollit "4th and Vine" que té una sonoritat més folk. Encara que també són fan de tota la seva obra. Encara que ha estat una estrella polifacètica es nota molt en ella l'arrel irlandesa i celta en la seva manera de cantar.

KARDEMIMIT: "Muukalainen", del disc *Autio Huvila* (2012, Autoeditat)

<https://youtu.be/mBV7P4Lb6ME>

Un grup deliciós, les Kardemimit des de Finlàndia que em reporta a les meves arrels escandinaves i que m'agrada molt. Kantele i veus. Em transporta a un altre país de follets i fades. He triat la cançó "Muukalainen"

ANNA CINZIA VILLANI: "Ulia" (2016, official videoclip)

<https://youtu.be/ThFTTdgnDvA>

Cantant i músic del Salento, dedicada a la recuperació de la tradició d'aquesta regió com la Pizzica. He triat aquesta artista per la meua vinculació emocional amb Itàlia, país que estimo, on tinc molts amics, on he viscut i he anat a tocar moltíssimes vegades i sempre m'han rebut amb molta hospitalitat. Recordo amb molta alegria les festes, els balls, els àpats italians. Aquesta cançó "Ulia" l'he triada perquè parla de la dificultat de la vida de l'artista. I més del punt de vista de la dona.

Feminitat i alegria del Sud d'Itàlia.

ELS CINC TEMES DEL PEDRO STRUKELI Dj 07.05.2020

Segons sabem en aquest temps, per estar segurs, hem de ser darrere les portes conegudes de casa nostra. Però això no vol dir que per sentir-nos segurs hem de deixar d'escoltar el que es canta de l'altre costat de les fronteres. Aquí recomano una sèrie de camins diferents cap a algunes músiques de tradició i creació a l'Amèrica Llatina. Molta salut i ànims!

1. Mèxic

LUCÍA PULIDO I ULISES MARTÍNEZ: "Ambe Sharue" (pajarosmusica.com)

<https://www.youtube.com/watch?v=6gRY901B4Q0>

<http://pajarosmusica.com/material/ambe-sharue-lucia-pulido-y-ulises-martinez/>

Lucía Pulido és una cantora colombiana que viu a sud de la Ciutat de Mèxic i Ulises Martínez és un gran violinista mexicà que acompanya Jordi Savall quan fa el repertori de músiques de Les amèriques. Aquesta pirekua és originària de Charapam Michoacán. La pirekua és un dels gèneres musicals propis del Poble P'urhépecha de Michoacán (Mèxic), originada del sincretisme de la música i cants religiosos dels evangelitzadors espanyols amb les reminiscències de la música indígena (soncitos de la Terra i sones de costumbre). Actualment representa un mitjà d'expressió de la llengua purhépecha i constitueixen una manera d'exaltar la seva consciència ètnica a fi de salvaguardar la pindekua (tradició i costum). La pirekua, en els seus ritmes abajeño (6/8) i són valseado (3/4) transmet missatges d'amor, de desamor, història purhépecha i de Michoacán, geografia michoacana i de la vida social de la comunitat. El vídeo no tindrà la resolució ideal, però la música no fa veure "lo nunca visto".

2. Brasil

MAIARA MORAES: "Choro pro Pê", del disc *Cabeça De Vento* (2019, blaxtream)

<https://www.youtube.com/watch?v=fxdBlk67KfK&list=PLd2jKGvTol1FYrOLh-qhC19vJzK5BLv8c&index=4&t=0s>

Dolç i desafiant, aquesta manera de veure el 'Choro' m'ha enlluernat la setmana passada. És tan comú veure com la música del Brasil es redueix a la caipirinha de 5 € de festa major i hi ha tant i tant dins d'aquest país que és un continent sencer. Aquí es pot descarregar el seu últim disc Cabeça De vento de Maiara Moraes: <https://www.blaxtream.com/maiamoraes>

3. Colòmbia

JUAN PABLO BALCÁZAR: "Vuela más que el viento", del disc *Chiva'quartet* (feat. Marco Mezquida, Fernando Brox & Juan R. Berbin) (2018, Underpool)

<https://www.youtube.com/watch?v=WeGerKLnB-U>

Aquesta música em posa "gallina de piel". Aquesta cosa andina, de molta altitud. Juan Pablo Balcázar és una figura clau per entendre els espais on s'engendren músiques a Barcelona. No sempre amb recursos, no sempre amb el reconeixement, però sempre endavant. I si en aquests temps de radical desprotecció cal reconèixer a qui ha estat aquí sempre, és al Juan Pablo Balcázar. Una de les seves moltes entremaliadures ha estat ajuntar a Mezquida i Brox, homes joves del jazz, i pujar-los als 2300 metres sobre el nivell de la mar al costat del sempre aliat Juan R. Berbín. Gran disc de Underpool, que tot i que es un disc de jazz, no es pot deixar de sentir l'origen tradicional tota la estona. Jo el veig com un manifest.

4. Veneçuela

YVA LAS VEGASS: "Amalia Rosa" (de Celestino Carrasco), del disc *I am Folk Singer* (2003, Arta Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=33SJEFxS4bA>

Yva diu en el seu disc 'I am a folk singer' i millor no ho discutim, o al menys jo no ho faria. Fa molt de temps que viu i és part de Seattle, i abraça amb la mateixa força la "pinta" de pistolera i el seu amor per les versions del Quinteto Contrapunto del folklore veneçolà. Fa alguns anys Yva va venir a Barcelona, convidada per la productora llatina de Berlín Kitiplas i es van animar a fer el salt a Barcelona. El seu concert va ser recomanat per l'extinta Butxaca al seu darrer número.

5. Uruguai

HUGO FATTORUSO: "13 vidas", del disc *Dos orientales Tercer viaje* (2018, Beans Records)

En concert *Música en el CCK* (Canal Encuentro)

https://www.youtube.com/watch?v=6c3cYp_5pyw (al minut 47)

Fattoruso és un dels genis actius de la música del 'Río de la Plata' i havia de tocar al CAT al finals de maig.

Recomano aquesta cançó del minut 47 d'aquest concert a Buenos Aires. En el vídeo hi ha també fragments d'una entrevista i Fattoruso parla sobre com afrontar la relació de la creació contemporània amb les músiques tradicionals. Als seus 72 anys, no es confon ni es mareja i diu: "La barreja dels tambors amb un grup convencional (baix, bateria, guitarra) és una mica complicada perquè un es fica en el camí de l'altre. A mi m'agrada quan estan els tambors. Ells són els que fan el teixit, el que comanda. Jo com a pianista estic en segon pla.

ELS CINC TEMES DEL MANU SABATÉ Dv 08.05.2020

MESCLAT: “Tall de Rel”, del disc *Mesclat* (2012, Discmedi)

<https://youtu.be/LiWYjMh8m3w>

La meua porta d'entrada a la música d'arrel va ser Reus, concretament l'Aula de Sons. Crec que va ser l'any 2002, a la Palma de Reus, en el marc d'una trobada d'alumnes de l'escola, el tastet, que vaig descobrir Mesclat en concert. Ulls com a taronges i tornant a casa l'àvia la ferma convicció que aquell era un camí que volia explorar i descobrint grans músics que aniria trobant al llarg dels anys, en Casellas i en Belda.

HENRI TEXIER AZUR QUINTET: “Mr Freeman”, del disc *Mosaïc Man* (1998, Label Blue)

<https://youtu.be/7yV82NYJ4C8>

I la porta d'entrada cap a les músiques improvisades va ser més fortuïta. A la biblioteca del barri vaig trobar un disc (a la secció de jazz) que em va cridar la portada, i al veure que hi havia un músic (Sebastian Texier) que hi tocava saxo i clarinet me'l vaig endur en préstec. “Mr Freeman” va ser banda sonora de moltes tardes.

SIBELIUS FOLK BIG BAND: “Levoton Sydän”, del disc *Quadrilla from another life* (2019, Musakonttori)

<https://youtu.be/QCoXoTEX6Hk>

Corria el 2011 que vaig començar un Erasmus a la Sibèlius Academy, Finlàndia. Molt bons records, i us deixo amb un gran (en tots els sentits) grup.

ERWAN HAMON i YANNIK MARTIN: “Koupaia's Song”

<https://youtu.be/DCvSd0XrjCE>

Si algú mai em preguntés qui és la meua parella musical, respondria sense dubtar en Blai Casals. Ens vam conèixer l'any 2003 a les colònies d'Arsèguet, hem engegat uns quants grups... La Mata Negra, Et farem un bombo, morena... I l'any 2010, vam descobrir plegats aquest duet, Erwan Hamon a la flauta i la bombardina i en Janick Martin al diatònic, així com nosaltres però més bons..., us deixo amb un dels seus temes que més m'agraden “Koupaia's Song”.

SPONTUS I MANU SABATÉ: “Valse du chand du coq”, del disc *Spontus & Manú Sabaté* (2017, Klam Records)

<https://youtu.be/hRVfo7fsMNk>

I em permetreu la llicència que el darrer vídeo hi surti jo, m'explico: Spontus és un grup bretó que em va descobrir el Blai Casals quan érem (més) juvenets; i el 2014 el vaig enredar perquè m'acompanyés de vacances a la Bretanya per tal de fer un assaig amb ells, i la cosa va quallar. El vídeo està gravat un 26 d'agost, el dia abans la meua millor amiga es va casar a Torroella de Montgrí, al vídeo hi duc els mateixos pantalons i la mateixa americana que a la seva boda.

ELS CINC TEMES DE L'IVAN CARO Dg 10.05.2020

Aquesta sí que és difícil...decidir només 5 temes que per algun motiu considero que són importants, per mi clar. Com bé heu dit tots els que ja heu fet aquest exercici, és impossible i la llista seria més llarga.

La meua vida està plena de músiques que m'han acompanyat en diferents moments, creant així una banda sonora personal. Per sort la música hi és sempre, sigui quin sigui el moment. També hi ha músiques (que aquí mencionaré) que m'han fet descobrir un món nou, com en aquest cas el de la música d'arrel.

Així doncs, som-hi:

1. LUAR NA LUBRE: "Tu gitana" del disc *Plenilunio* (2000, Warner Music Spain)

<https://www.youtube.com/watch?v=2F9GJEhOEKA>

Podríem dir que aquest mític grup gallec, va ser un dels responsables pel qual avui conegui la música d'arrel. I això que va ser per casualitat. Després d'escoltar aquesta peça i la resta de la seva discografia, em vaig adonar de quin era el camí que a mi més m'agradava. I vaig picar pedra fins que hi vaig arribar. Aquest és un tema preciós on els acompanya Pablo Milanés.

2. LUIZ GONZAGA: "A vida do Viajante" , del disc *Baiao de Dois* (1979, Brasil LTDA)

<https://www.youtube.com/watch?v=2G2mDtQWQrk>

Quan la música l'acompanyes amb moments memorables, aquesta pren un importància encara més especial. Aquest tema el vaig tocar, amb gairebé un centenar de músics, a les Colònies per a Joves Intèrprets Folk d'Arsèguet 2008. Unes colònies espectacular que també han fet escriure el meu present. En una de les suite vam tocar aquest tema de Luiz Gonzaga "Lula", el rei del forró. Ha sigut a partir d'ell que he pogut descobrir a altres músics com Jackson do Pandeiro, Dominginhos, Alceu Valença i fins arribar a Gilberto Gil o Caetano Veloso...

"Alegria no coração"

3. OSKORRI: "Insumisoarena" , del disc *25 Kantu Urte* (1996, Elkar)

<https://www.youtube.com/watch?v=ax-c8nrcTus>

Euskadi ha estat un territori musicalment estimat, on he escoltat a grans formacions i solistes. No sé que deu ser, però hi ha alguna cosa en al seva cultura que crida i que fa voler descobrir més i més. Oskorri són una d'aquelles formacions que enganxa i que fa eriçar la pell sentint la veu de Natxo de Felipe. Hagués seleccionat molts temes de la seva llarga trajectòria, però en aquest cas em quedo amb la Insumisoarena (en directe) amb la veu de Jon Sarasua. Eps, i per allà tenim al Juantxe (Joan Aguiar) tocant caixa i violí!

4. ARIONDASSA: "Morentin-A, Moretin-A bella" de disc *In cerca de Grane* (2009, Folkclub-ethnosuoni CD)

<https://www.youtube.com/watch?v=LUVHkdeaGtM>

Imagino que Ariondassa va arribar a mi a partir de la Trobada amb els Acordionistes del Pirineu, on vaig conèixer a Chacho i companyia animant a tothom amb la seva veu i la seva personalitat. Quan vaig poder comprar "In cerca de grane" em vaig enamorar a l'instant d'aquesta formació i la seva instrumentació. I com no, d'aquest exquisit tema.

5. EL PONT D'ARCALÍS: "La flor del pèsol" del disc *Ball i cançons del Pirineu* (1997, Tram)

<https://www.youtube.com/watch?v=StkcbPh6AoU>

Però suposo que una de les referències més clares que tinc, és la d'El Pont d'Arcalís, per proximitat, però sobretot per amistat. Músiques que m'han inspirat en molts moments i que m'ha obert la ment a l'hora de fer nous projectes. És complicadíssim poder seleccionar només un tema entre tants, però podria decantar-me per "La flor del pèsol."

...Realment m'estic adonant que tots els temes que he seleccionat són força tranquils...dec ser un avorrit...o no, un romàntic!

ELS 5 TEMES DEL PAU VINYOLÉS DI 11.05.2020

Com a tècnic de so i acordionista vull presentar 5 cançons gravades per mi on hi han participat acordionistes i que, d'alguna manera o altra, han suposat un repte o han quedat en el meu record de manera especial.

CARLES BELDA: “Valls”, del disc *Grana* (2013)

<https://elbelda.bandcamp.com/track/valls>

Aquest disc es va enregistrar al menjador del Joan Garriga i el fora de sèrie d'en Carles el va enregistrar de dalt a baix, sense parar. Després de dinar vam fer una escolta i va repetir un parell de peces senceres i ganxo. Jo em vaig limitar a respectar les distàncies entre peça i peça que va fer el mateix Carles. Això és molt difícil de fer!!!

21 BOUTONS: “John of Paris – A Trip to Birmingham”, del disc *Onze* (2017)

<https://www.youtube.com/watch?v=pJEIjo3UpOE>

Aquest disc va ser enregistrat en dos balls en directe, un a la Ferme de la Dîme a Bèlgica i l'altre al Tradicionàrius a Catalunya. El repte va ser viatjar amb tot el material de gravació i, és clar, el fet d'enregistrar-ho en directe. Va ser una experiència inoblidable.

LA COIXINERA / JOSEBA TAPIA: “Astoaren kanta”, del disc *Tenim i tindrem!* (2020, Microscopi)

http://www.coixinera.cat/?page_id=1030

En aquest disc hi ha moltes col·laboracions especials. Una d'elles és el gran Joseba Tapia amb la trikitixa i la veu a una versió d'una peça seva. Un dels records més emocionants de la gravació va ser, precisament, quan va venir en Tapia a l'estudi. Va tocar de dalt a baix la peça unes 10 vegades i les improvisacions que hi ha pel mig eren totes boníssimes. Va costar triar quina versió es quedaria al disc, perquè no podíem posar 10 versions de la mateixa peça. Això sí! L'objectiu de gravar ràpid era poder tenir temps per a fer el got i xerrar de la vida juntament amb els amics de La Coixinera.

CRATURES / JOANA GOMILA: “La Balanguera”, del disc *Praxinoscopi* (2019, Microscopi)

https://www.youtube.com/watch?v=xzgu7bV_zlo

Aquesta gravació va ser molt especial perquè va suposar un aprenentatge constant al costat dels Criatures i el productor Dani López. Quan cultives bé i en tens la cura adequada se'n recullen els fruits: el disc va ser guardonat premi Enderrock 2019 de la categoria Folk. Amb en Marçal i en Dani vam enllaçar dues gravacions (Criatures i Aires del Montseny) i això va resultar veure'ns cada dia durant tres mesos. Vam fer una petita família! La col·laboració de la Joana Gomila va ser la cirereta del pastís.

RIU: “El Cant dels ocells”, del disc *Delta* (2018)

<https://riumusica.bandcamp.com/track/el-cant-dels-ocells>

Em permetreu que posi una peça del meu grup, crec que el motiu s'ho val. Em sembla que a data d'avui el disc Delta ha estat el que més hores hi he invertit. Les reivindicacions i els moments excepcionals que vam començar a viure com a país després de l'1 d'octubre del 2017 ens van empènyer a incorporar “El Cant dels ocells” al Delta, un cant a la llibertat. El cas és que l'últim dia de les mesclades del disc, el 10 d'abril de 2018, la Guàrdia Civil, de matinada, va anar a buscar l'amic Adri acusant-lo de terrorista per haver participat d'una obertura de peatges. L'Adri es va escapar pel balcó i actualment (2 anys més tard) segueix exiliat a Bèlgica. Des de llavors, als nostres concerts dediquem aquest cant a l'Adri i totes les persones represaliades, preses i exiliades. A més a més, la col·laboració de les estimades Balkan Paradise Orchestra em porta molts bons records i va ser un primer pas per, un any més tard, ser el tècnic d'aquest grupàs.

ELS CINC TEMES DE L'ANAÍS FALCÓ

Dm 12.05.2020

Músiques que m'han marcat al llarg de la meua trajectòria... moltes d'elles no hi són a internet, moltes potser ni s'han enregistrat mai. Tanmateix, hi ha documents sonors que podem trobar d'accés lliure que sí que hi són i, d'aquests, n'he triat els cinc sol·licitats, sempre pensant que en deixes masses a fora. Podria haver-me cenyit amb Països Catalans, podria haver-me cenyit amb la veu, el violí o el ball. Però ho he deixat obert i he pensat en alguns dels meus pilars que emocionalment sempre em transformen a cada nova escolta. M'he cenyit, això sí, en que l'enllaç de la plataforma fos penjat per l'artista o la seva productora, perquè penso que èticament és el millor (exceptuant un cas, que es tracta d'un document no-artístic). L'altre cosa que he tingut en compte és que no ho haguessin anomenat altres companys que han fet tria al Folk&Co. Clar, molta gent no és a youtube i menys a compte propi. Per tant, el joc ja queda més limitat i reduït al fet que a vegades la gent més important no existeix digitalment.

EUGENIO BENNATO: "Che il Mediterraneo Sia", del disc *Che il Mediterraneo Sia* (2002, Rai)

<https://www.youtube.com/watch?v=lwavct4Bqbc>

Hi ha artistes que fan de porta a un context cultural i sonor. Eugenio Bennato a cada vers provoca, genera denúncia o fa una declaració d'intencions, com en aquest cas. Aquesta cançó la vaig conèixer després d'haver vist La Gatta Cenerentola a Barcelona, de molt petita, i la meua mare em va contagiar l'atracció per la *riproposta* del sud oblidat i el gran Eugenio Bennato que a inicis del segle XXI va captivar-nos amb aquest gran disc i la cançó homònima: que el Mediterrani sigui! Potser, amb el temps, no és la cançó que ara més m'agradi, però és la porta.

ALASDAIR FRASER I NATALIE HAAS: "Calliope Meets Frank", del disc *Fire & Grace* (2004, Greentrax Recordings Limited)

<https://youtu.be/nwgcvxsoeyl>

Fa molts anys, mentre esperava que vingués el tren a Plaça Catalunya, sovint entrava a l'FNAC i escoltava els discos seleccionats. Un dia hi havia posat el que tenia una foto de portada amb una noia que tocava el violoncel i un senyor el violí. Aquell dia vaig perdre el tren, però en vaig agafar molts d'altres.

AD'ARRON: "A l'entorn de ma maison"

<https://soundcloud.com/adarronmusicas/a-lentorn-de-ma-meison>

Ací que'em Reis Mossur! És un dels millors discos pirinencs publicats. És una síntesi sensorial de l'ambient sonor musical de la zona bearnesa. Occitània i el seu entorn és la inspiració més propera amb el que podem fer a la Catalunya Vella. Qui primer em va marcar va ser en Xavier Vidal. Aquí hi trobem en Joan-Claudi Arrosères i en Jacques Badoin, entre d'altres, que han estudiat el violí gascó, després de la generació de Christian Lanàu.

ES REVETLERS: "Mateixa 4", del disc *Va de per llarg* (2012, Blau)

<https://youtu.be/BzmedpunuTs>

El Llevant de Mallorca té una de les formes de tocar el violí per tradició oral úniques al país. Es Revetlers són una família que ha entès i sabut manegar-se amb la naturalitat que han viscut tot. És frescor absoluta.

PERET BLANC: "Marieta Cistellera"

<https://youtu.be/Yi8OUjBmot0>

Hi ha hagut moltes lectures d'en Peret Blanc. Jo no em canso de sentir-lo. És un musicà que m'ha marcat i em marcarà i que tot i no haver-lo conegut, els que ho van fer m'hi han acostat (Simone, Jaume Arnella, Panxito, Joan Miquel Paire, Enric Badal, etc.) i els enregistraments diversos fets,

entre els que cal destacar els de l'Artur Blasco i l'Amadeu Rosell, entre d'altres, com aquesta nova publicació audiovisual de la Marieta Cistellera:

ELS CINC TEMES DEL PEPINO PASCUAL Dj 14.05.2020

*Ja sabem tots que dir tan sols 25 temes de la vida, seria quasi impossible...així que per escollir-ne cinc, haurem de fer una bona garbellada. Apartem Dylan, Billie Holiday, Laietans, Pop & Rock, cançó melòdica Mediterrània, tota la ristra de Saxofonistes i clarinetistes que em van robar el cor en molts bons moments. Ens queda dons, una de les músiques que més escolto i més em posen i m'emociona : **Arrels Variades!!***

UN NOIET XINÈS CRIDANT AL SEU AMOR: "J'ai appelle mon amoureux" del disc *Le Chans des enfants du Monde* (1996, Arion)

<https://open.spotify.com/track/1C5BPL1tZEw0fWMCnfCySq?si=W-GgplTKTMuCPFARnQVRoA>

En aquesta col·lecció "Chant des enfants du monde", hi ha autèntiques joies!

Cantades, gairebé sempre, per nens.

De diferents racons de món.... Petites píndoles d'identitat pura. Veritats!

(Us recomano una mica de Frank Zapping per tota la col·lecció)

PIGMEUS BIBAYAK-BAKA DEL GABON (Cants polifònics- Solo i col·lectiu): "Etudes de jodis", del disc *Gabon: Pygmées Bibayak – Pygmies Epic Cantors* (2011, Ocora Radio-France)

<https://open.spotify.com/track/21jeJWeixf1mmaDnZ0ALuP>

M'he passat hores per a trobar aquest disc que encara tinc en un K7 (sense crèdits). Recordo que aquestes melodies de la primera part em van seduir tant!! i com contrapuntísticament, s'articulen després en col·lectiu. Una fórmula preciosa i orgànica d'organitzar-se.

XESCO BOIX : "Sense vent", del disc *1, 2 3 ...Salta Pagès* (1986, Audiovisuals de Sarrià)

<https://open.spotify.com/track/3fTvKpArryAG0OUKbjcTjZ>

https://www.youtube.com/watch?v=EG0x_BhcFJc

D'en Xesco, tot i qualsevol època seria bona. Llavors de les bones! Com, en aquella època, les d'Ara va de bo, Jaume Arnella, Tercet Treset, La Murga, ... Ens descobrien la música tradicional d'aquí i d'allà i de més enllà. Aquesta cançó Sueca, és senzilla i preciosa.

ANDRÉ MINVIELLE i LIONEL SUAREZ: "La valse à Hum"

<https://www.youtube.com/watch?v=zx1NsY34k-0>

<https://www.youtube.com/watch?v=cy6-lBXOVmE>

Un gran cantant i percussionista Occità. De la penya del Bernard Lubat.

Aquesta ... Java? Vals? fa anys que la vaig passant de carpeta en carpeta. És molt bonic cap al 1'40" (en els dos vídeos) quan passa a cantar en Occità, escoltar com s'assembla al Català. Gaudir d'aquesta escala cromàtica idiomàtica, que passaria al rossellonès, passant per les parles catalanes del nord i del sud i de les terres de ponent, al Valencià...(i arribant al castellà i al portuguès, si voleu ;)

BAIANAS MENSAGEIRAS DE SANTA LUZIA: "Boa Tarde Povo" (2000)

<https://www.youtube.com/watch?v=R3D3f1Ci1-Q>

De Brasil m'agrada tot!!! Del Nord, del Sud, de les muntanyes, del mar. Antic, modern.

Ensenyances d'en Jorge Sarraute: El Ritme, són els budells. El ritme intern del nostre cos i de la Natura. La melodia, és el cor. El que un pot cantar, xiular. L'Harmonia, és l'intel·lecte, l'especulació i la organització. Dons, la música al Brasil és riquíssima amb tot. Però en aquest cas he seleccionat una peça més "Afro". Més de "Budells amb una mica de Cor". M'agrada la música que té una funció col·lectiva. Que es comparteix. Que canta tothom sense haver de ser un gran músic ni tenir una gran veu però uneix les energies amb una força tremenda!

Les Baianes, son un grup de dones, vestides o de color blau i/o de color roig.

ELS CINC TEMES DE LA NÚRIA SEMPÈRE Dv 15.05.2020

Quan la Sara em va proposar que participés al Folk&co (que segueixo cada setmana!) vaig pensar... però si jo apreng de vosaltres!!! Així que, per comptes de seleccionar temes del folk, us faig una proposta per trobar temes tradicionals com a material utilitzat en altres estils. El jazz, el jazz manouche (que m'encanta!), l'anomenada música clàssica (la que us proposo de fet és música romàntica) o la música contemporània fan servir tot sovint uns materials manllevats de cançons tradicionals. Us poso alguns exemples que espero que us facin disfrutar una estona d'aquest període tan estrany que ens ha tocat viure però que amb música passa una mica millor. I (perquè no!) escoltar o potser descobrir alguns autors com Joan Guinjoan que ens han deixat fa poc i que val la pena continuar tenint presents.

FOLKINCATS: “El testament d’Amèlia”, del disc *Folkincats* (2019, K Industria Cultural)

<https://open.spotify.com/track/2jk4Ru37T2q3L3XIQ32OF1?si=5SIYO5VpQVa13uZlxdMOVw>

L'Albert Bello és el responsable que el jazz manouche hagi arribat a Catalunya amb la força que està exhibint. El 2009 Folkincats publica el seu primer disc revisitant tot de cançons tradicionals catalanes. “El testament d’Amèlia” és una d’elles.

DJANGO REINHARDT: “Les yeux noirs”, del disc *Electric Django: Radio Recording 1947* (2018, Editions Audiovisuel Beulah)

<https://open.spotify.com/track/0Ri7xlz552awPEoxBdCfmA?si=kGM7PWxnTiGcJkdUDSb8QQ>

No podia posar jazz manouche sense proposar-vos escoltar Django Reinhardt. Ens han quedat poques versions de “Les yeux noirs”, en la que us proposo, de 1947, no fa servir la típica guitarra Maccaferri sinó... una guitarra elèctrica!

CARLA BLEY i CHARLIE HADEN: “Els segadors”, del disc *The Ballad of the Fallen* (1983, ECM)

https://open.spotify.com/track/5ZBcDDkA5IE36vbWCoi8aD?si=T1WCC2oBTS2S2ezzSDg_Nw

La Carla Bley amb la sempre reivindicativa Liberation Music Orchestra dedica el disc *The Ballad of the Fallen* a un seguit de cançons tradicionals de la península ibèrica i de llatinoamèrica. Un dels temes és “Els segadors” amb un bonic solo per contrabaix de Charlie Haden. En Jaume Ayats inclou aquesta versió quan ens explica com “Els Segadors” passen de cançó eròtica a himne nacional!

GUSTAVE MAHLER: “Simfonia núm. 1, 3r moviment”, del disc *Mahler, simfonia n. 1* (1991)

<https://open.spotify.com/track/17d0IZMWk0TMLgaDz9xKwh?si=tXE7gio5RRW2yHdySovKqA>

En el tercer moviment de la primera simfonia de Mahler trobem un preciós “Frère Jacques” en mode menor. La versió que us proposo és de la Filharmònica de Berlín dirigida per Claudio Abbado. Esperem no trigar gaire a poder tornar a escoltar orquestres simfòniques en directe. De moment, la Filharmònica de Berlín ja està reduint simfonies de Mahler a petits ensembles. Vàreu poder escoltar la 4a fa una setmana? No sembla ell!

JOAN GUINJOAN: “Bassoon Concerto” (2013, Fundació Música Contemporània)

<https://open.spotify.com/track/0psfG4UM7R11BnQSVm1ew4?si=YiNY93IKS9-bTyzZl8hqPg>

Joan Guinjoan ha estat un dels nostres grans compositors que ens va deixar encara no fa un any i mig. No us faci por, escolteu el seu concert per fagot i, si teniu una mica de paciència, hi trobareu una cançó tradicional catalana que Pau Casals va fer molt famosa ;) La versió és de Dominique Leguines amb el Grupo Círculo, dirigits per José Luís Temes.

ELS CINC TEMES DE L'IVÓ JORDÀ Dg 17.05.2020

Quan et proposen participar en el Folk&Co és realment quan te n'adones que la vida gira al voltant de la música, i és per això que es fa francament difícil haver de triar només cinc peces que m'hagin marcat o que senzillament tinguin una certa relació amb mi com a persona i com a músic. En podrien ser moltes més, però després de molt pensar, recordar i remenar, aquesta és la meua tria:

MARCEL CASELLAS I LA PRINCIPAL DE LA NIT: "El jove Pujols" del disc *El Cremallera de Núria* (2006, DiscMedi)

<https://open.spotify.com/track/6RzOtDnoCSvGsk3r5gTZhO?si=tDaf2VgWThe19-2vSqVkhQ>

Voldria començar el repàs amb un projecte d'en Marcel Casellas. Sens dubte un referent per a mi. Ha sigut mestre meu durant mitja vida i també company d'escenaris en in comptables ocasions. He triat *La Principal de la Nit*, un grup que vaig escoltar –i escolto– molt i em va fer descobrir una nova manera de fer música d'arrel. Hagués pogut triar qualsevol dels temes dels seus tres discos, però em decanto per "El jove Pujols", del segon, *El Cremallera de Núria*. El motiu principal de la tria és perquè, a part que m'agrada, evidentment, hi inclou un poema del llibre *Les Bruixes de Llers* de Carles Fages de Climent, figuerenc com jo.

ROGER MAS I LA COBLA SANT JORDI CIUTAT DE BARCELONA: "Oda a Francesc Pujols" del disc *Roger Mas i la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona* (2010, Satélite K)

<https://open.spotify.com/track/1SF0n4EjJqf720Nrglw0NP?si=sfSAqEltQluUJRrAypKVrw>

Enllaço "El jove Pujols" amb aquest genial tema de Roger Mas i La Cobla Sant Jordi: "Oda a Francesc Pujols". Durant la meua època a l'ESMUC vaig descobrir aquest disc i el vaig trobar genial. Era una època en què també estudiava tenora i on em fixava encara més amb projectes "diferents" per a cobla, i d'això la Cobla Sant Jordi en són uns experts. Cal dir que aquest disc va influenciar-me molt a l'hora de fer el meu projecte final de carrera de l'ESMUC.

OSKORRI: "Ikusi Mendizaleak" del disc *The Pub Ibiltaria 1* (1997, Elkar)

<https://open.spotify.com/track/4OUNXZKVLVQXrHTOHcSl1?si=jmKj5R72QeypvO0GPrWaoQ>

Ja fa molts anys que arran d'una pel·lícula vaig descobrir aquesta popularitzada cançó basca. Em va cridar molt l'atenció i fins i tot me la vaig aprendre. De tant en tant l'he anat trobant i sentint a diferents llocs sense saber que anys més tard acabaria tenint un estret lligam amb el País Basc. He triat aquesta versió d'Oskorri per ser un grup històric el qual, amb el temps, m'ha fet descobrir altres conegudes melodies tradicionals basques.

FRANZ LISZT: "Hungarian Rhapsody No.11 en A menor, S.244" del disc *The Liszt Collection* (2011, Deutsche Grammophon)

<https://open.spotify.com/track/5ZcgdVhjai9ynkAJjLfO4K?si=zZAtm2T7QumNrfiwkTrk7w>

Són varis els motius pels quals vull proposar una obra clàssica per a piano. En primer lloc, perquè els meus inicis com a músic van ser tocant el piano, tot i que va durar pocs anys. A més a més, gran part de la meua vida ha anat acompanyada del so del piano a casa. És el que té conviure amb pianistes. Això m'ha fet descobrir un munt de repertori clàssic, com és el cas d'aquesta obra de Liszt. A part, he triat aquesta Rapsòdia Hongaresa perquè em recorda molt al temps que vaig estar vivint a Budapest –Liszt era hongarès– i a tot allò que vaig tenir la sort d'aprendre, en part, gràcies a les dotzenes de concerts de tota mena que vaig sentir a l'Auditori de l'Acadèmia Franz Liszt.

ESBART OLOT: "Castells" del disc *8del9: Festa Major* (2017, Esbart Olot)

<https://www.youtube.com/watch?v=uP5kD-3AO8Q>

Voldria acabar les meves propostes fent referència a una altra part important per mi: els castells. Quasi no recordo què és la vida sense castells, així que m'atreveixo a dir que el "Toc de Castells"

és possiblement la peça que més cops he sentit –i potser tocat–. Hi ha moltes versions genials, algunes de grans músics i bons amics com en Manu Sabaté o en Roger Andorrà, però justament trio aquesta versió que vaig descobrir per casualitat –em van regalar el disc després d’un concert a Olot– i que em va fer conèixer com de gran és en Dani López, arranjador i productor del disc. Un temps després de caure aquest disc a les meves mans, i sens dubte arran d’haver-lo sentit, amb en Marçal Ramon vam proposar al Dani que ens produís el segon disc de Criatures, *Praxinoscopi*, un dels discos més importants de la meva carrera de música.

Espero que gaudiu de la tria

ELS CINC TEMES DEL MARÇAL RAMON DI 18.05.2020

Triar cinc temes és molt complicat i molt injust però aquí hi ha una petita representació!

ANTONI ROS-MARBÀ I LA COBLA SANT JORDI CIUTAT DE BARCELONA: “Glossa de l'Antic Ball de Donzelles de Granollers / Josep Maria Ruera” (2000, TVC Disc)

<https://www.youtube.com/watch?v=jsZ7wt8i8Bk>

Amb l'Esbart de Granollers, fa uns anys vam ballar, amb coreografies de Carles Morales, una sèrie d'obres de Josep Maria Ruera, un gran compositor de Granollers. Descobrir la seva obra em va encantar i va provocar que tingués ganes d'escriure sardanes i informar-me més sobre el món de la cobla. Té sardanes precioses, però la “Glossa de l'Antic Ball de Donzelles de Granollers” em va arribar molt. Agafar una dansa tan nostrada a la ciutat de Granollers i transformar-la d'aquesta manera, conservant l'essència però proposant tantes coses noves em va fascinar.

TOM PAXTON (versió de FALSTERBO MARÍ): “L'estranya joguina”, del disc *Salta un ocell* (2001, Picap)

<https://www.youtube.com/watch?v=-JELBzKG5X0>

He tingut la gran fortuna d'haver-me criat en un entorn "kumba" total. Els meus pares són molt de cau i des de ben petit que ho he mamat. Sóc la persona que sóc gràcies a l'escoltisme. I per això, com a representació de totes les cançons de foc de camp, poso una de les cançons que més em cantaven els meus pares i que després vam cantar molt al cau. Sempre que l'escolto em fa emocionar molt, crec que tindria un lloc important si hagués de fer la banda sonora de la meua vida.

LLUÍS LLACH: “Un núvol blanc”, del disc *Verges 2007* (2007, Claus Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=bWJZtJqQTMs>

Lluís Llach crec que és de les coses que més ha sonat a casa des de sempre. El que representa i el que transmet. No és gaire original dir que “Un núvol blanc” és un himne per mi, però és així. Jo he agafat l'última etapa d'en Llach i el vaig veure molt poc en directe, per això poso la versió del concert de Verges del 2007 perquè hi vaig poder ser amb la meua família i va ser una experiència preciosa.

ELISEO PARRA: “L'havanera”, del disc *Viva quien sabe querer* (2002, Boa Cor)

<https://www.youtube.com/watch?v=glz4o2q6rK8>

Fa uns anys amb la Roser Serrano vam decidir fer un duet de cançons de cau i algunes petites llicències que ens vam permetre. Va ser molt bonic compartir música amb ella, també perquè em va fer descobrir aquest tema sublim. El trobo un regal molt gran i cantar-lo amb ella era molt bonic!

TAZZUFF: “Vajotada”, del disc *Mandràgoda* (2013, Autoedició)

https://open.spotify.com/track/38jA3eA5JykeZEa3wUKdaE?si=uRGCZfIRQ-KhVHMv8i_fDA

El ball folk i, concretament, el ball català és un dels camps on em sento més a gust com a músic. Vaig fer els primers passos a la Plaça del Rei ballant i amb l'acordió imitant en Marimon i en Marc del Pino a l'afer de després fins que ens feien fora. Després he tingut diferents grups de ball fins que vaig poder crear Aires del Montseny, una orquestrina que amb el canvi de discurs que hem fet amb l'últim disc Tazzuff hi ha tingut molt a veure. Les propostes que feien pel ball folk van ser una inspiració. “Vajotada”, de l'estimat Pau Puig em va fer descobrir camins de la jota que després he intentat, amb més o menys encert, seguir.

ELS CINC TEMES DEL JORDI BARBET “KAMI” Dm 19.05.2020

Bé, m'apunto a aquest possible impossible de fer la selecció d'únicament cinc temes. Com altres han dit, tot té una mica d'aleatori: ahir no hauria escollit el mateix, i suposo que tampoc demà. Però el que he decidit avui és pensar en músiques que m'han fet reflexionar i que m'han ensenyat o ajudat a entendre coses que, per a mi, són de gran importància quan toco, i evidentment que provo de transmetre quan ensenyo a tocar, alguns dies amb més encert que d'altres. Ja us avanço que els mons musicals on em moc professionalment no són els mateixos en què em moc quan arribo a casa, però tots són llocs d'on he absorbit coses i que, d'una manera o altra, impregnen el que faig. I, avançant-me a la vostra pregunta, sí, jo a casa em poso aquestes coses.

SLIM GAILLARD: “Chicken Rhythm”, del disc *BD Music: Presents: Jazz en cuisine* (2015, BDMusic)
https://www.youtube.com/watch?v=CHTLTfl_JCU

La música és, primer de tot, per passar-ho bé.

Si no ens ho passem bé, potser no sigui música, ni tan sols quan algú ho aplaudeix. Un dels que més m'ha ajudat a arribar a aquesta conclusió ha estat Slim Gaillard, un gran músic que vaig descobrir de molt jove i força casualment. El fantàstic Slim inventava idiomes, convertia la música en un diàleg amb el públic i portava el sentit lúdic fins a l'extrem. El joc com a bandera; una lliçó que intento recordar-me sempre.

SOCIÉTÉ ABSOLUMENT GUININ: “Dahome”, del disc *Voodoo Drums* (2010, Soul Jazz)
<https://www.youtube.com/watch?v=39EPX1WAG6Q>

La música ha de transportar.

Ens pot transportar a altres llocs, però sempre a altres estats. Com a percussionista, sempre m'ha sobtat com un ritme se't pot ficar dins la panxa en qüestió de segons i canviar la teva percepció del moment, el caràcter de tot. El que us deixo és música cerimonial vudú, una cultura espiritual tan interessant com estigmatitzada i, sens dubte, una de les músiques religioses més embriagadores que he sentit. Ah, i el vídeo enllaçat inclou transcripció, però us recomano prescindir-ne totalment; no crec que sigui una música pensada per mirar-la.

HANS ZIMMER: “Stay”, *Interstellar Soundtrack - 05. Stay* (2014,
https://www.youtube.com/watch?v=ca_Cv7seV4Y

La música explica coses.

Sempre m'ha corprès la capacitat de la música –i del so en general- per ajudar a explicar històries, i en aquest sentit la música per a cinema sempre m'ha ocupat moltes hores d'escolta. El seu caràcter narratiu m'ha fet aprendre molt, i ara, quan em poso a crear coses, m'adono sovint de fins a quin punt estic pensant en un llenguatge cinematogràfic. Aquí m'entren molts dubtes, però finalment em decanto per la banda sonora d'Interstellar, un plantejament molt personal de Zimmer i, a més, molt apta per a una escolta fora del context. Tot un desplegament de capes i textures de caràcter demolidor per al qual recomano moltíssim l'ús de cascos.

SEPULTURA: “Breed Apart”, del disc *Roots* (1996)
<https://www.youtube.com/watch?v=CyLHDzK4Pgs>

La música és energia.

Aquests estils no tothom els tolera bé, però la llista seria mentida si no hi hagués alguna cosa així, perquè es tracta d'un dels tipus de música que més m'han acompanyat al llarg de la vida. Us puc assegurar que és un excel·lent complement del cafè per a qui es lleva –per dir-ne d'alguna manera- com jo. Us he escollit concretament Sepultura perquè va ser d'un grup molt defensor de les cultures indígenes de la seva terra, per les quals s'han deixat impregnar musicalment –metal d'arrel, vaja– però també perquè aquesta mescla és clau per comprendre un altre tipus de música

que em té capturat des de fa anys: la percussió de carrer i per acompanyar foc, on tot és energia. Sepultura, de fet, ha estat adaptat al correfoc per moltes colles.

THE SHAGGS: “*Philosophy of the World*”, del disc *Philosophy of the World* (2016, Light in the Attic)

<https://www.youtube.com/watch?v=0WJ9w6SAcGQ&list=PLAD8D76FD5A084F6E>

La música no l’entendrem mai.

Qui ja conegui aquest grup potser creurà que estic de broma, però no. The Shaggs no deixa de ser el resultat inesperat d’un dels molts intents d’esclavatge musical dins d’una cultura patriarcal i capitalista, i en certa manera un llast per a una llista ja poc paritària on la presència femenina s’ha limitat a les integrants anònimes de la Societat Absolutament Guinin. Però el fet és que The Shaggs m’han conduït a qüestionar-me profundament la naturalesa de la música, de la nostra relació amb ella i de la nostra capacitat de descodificar més enllà del que estem percebent de manera directa. Sovint se’n parla com el pitjor grup de pop de la història, però jo prefereixo pensar-hi com “música ikea”.

ELS CINC TEMES DEL QUIM SOLER Dj 21.05.2020

A les darreries del segle passat i començaments del present i coincidint amb els primers símptomes de globalització, es va donar en força nacions d'arreu del planeta una veritable eclosió de músiques tradicionals, més o menys re-elaborades, més o menys recuperades i re-valoritzades. Una de les cultures que va generar productes artístics més rellevants va ser la cultura escandinava.

Les músiques escandinaves partien amb certs avantatges per a entrar en mercat de world music. Per una banda, existia una connexió ampla i directa amb la cultura celta, la qual està en posició naturalment dominant en la indústria musical internacional. Aquesta connexió, a més, funcionava – i funciona encara –, en les dues direccions: la imatge celta es nodreix dels mites ancestrals escandinaus, i vice-versa. Mireu sinó les novel·les de Tolkien o la sèrie Joc de Trons. Per altra banda, el nivell d'educació i cultura musical general a Escandinàvia és notori.

Amb aquestes premisses, no és d'estranyar que la producció de músiques relacionades amb la tradició en aquells països i nacions fos d'una qualitat, creativitat i repercussió més que notables. A casa nostra, molts vam saber de tot aquest corrent a través del programa de Radio 3 Diàlegs 3, comandat per Ramon Trecet, un controvertit personatge que diàriament de 3 a 4 de la tarda ens descobria gemmes de nova creació en la cultura musical d'arreu.

O sia que vagi aquesta petita selecció de peces com a tast del que van ser capaçs aquesta colla de víkings - que no bàrbars – que vénen del bell nord glaçat.

BUKKENE BRUSE: “Fanitullen”, de l'àlbum del mateix nom que el grup (1993)

<https://open.spotify.com/track/58SMslvSsODw95oj4kmS1C?si=NI0sO9OqRsWaf-RQ68pb6A>

Una peça clàssica de la tradició noruega, suposadament apresada del mateix dimoni. L'interpreta aquest grup de referència amb l'instrument propi del país, el *hardingfele*, un violí amb cordes simpàtiques.

HEDNINGARNA: “Vottikaalina”, de l'àlbum *Kansi!* (1992)

<https://open.spotify.com/track/2Yde9WAaTljiXsRZpyMKv?si=WsQod-OUQOCxV7vndAkgoQ>

En podríem posar quasi qualsevol peça no solament per la qualitat, sinó perquè aquest disc és una fita en la història contemporània de reelaboració de les músiques tradicionals.

HOVEN DROVEN: “Slentbjenn”, de l'àlbum *Grov* (1996)

<https://open.spotify.com/track/0Fc0iDjp1sLxKLhDmeGnAF?si=wRk6BP-ERISlAzAhCxmbMw>

Bona mostra de la barreja de tonades tradicionals i heavy-metal que fan aquests suecs esbojarrats.

DEN FULE: “Lugumleik”, de l'àlbum del mateix nom

<https://www.youtube.com/watch?v=xVOOXDdJm5g>

Premi Grammy suec 1992 al millor àlbum de música folk de 1993.

WIMME: “Texas”, de l'àlbum *Cugu* (2000)

<https://open.spotify.com/track/7w8h3m7VfwFO2onghJACNr?si=ABVoMLCXQrOfkXtTW82yQA>

Un veu de la Lapònia Noruega, que va passar pel CAT el 1994, amb motiu dels jocs olímpics d'hivern de Lillehammer 1993.

ELS CINC TEMES DE LA SÍLVIA MANZANERA Dv 22.05.2020

Fer una llista de cançons favorites és com demanar-te a quin dels teus fills estimes més o quin és el teu llibre preferit. És impossible escollir-ne només un, i depèn de tants i tants factors, que sempre te'n deixaries fora molts; bé, potser de fills no, però de llibres i cançons segur. Però sí que és divertit fer aquest petit exercici de remirar i remoure la memòria i pensar què queda de totes les etapes per les que has passat i quins temes, artistes o melodies sempre hi són; alguns acaben d'arribar però saps que s'hi quedaran. Aquesta proposta personal, eclèctica i altament sintètica no té cap explicació ni per estils, gèneres o èpoques; va de Mallorca a Jaén i passa per Gràcia, esclar. Escriuen i canten dones (sobretot) i homes de veu profunda. Doncs això, un exercici divertit i estrany en temps estranys. Sort que tenim la música. Gaudiu-la.

JOANA GOMILA: “Cançó de pastera”, del disc *Folk Souvenir* (2016, Bubota Discos)

<https://www.youtube.com/watch?v=XXhPI0eFIGc>

El treball conjunt de l'artista mallorquina amb Arnau Obiols, Santi Careta, Àlex Reviriego i Laia Vallès que viatja per la música popular de l'illa i la porta a un nou nivell tot mantenint l'ànima dels seus orígens. Un projecte preciós que t'anima el dia.

MAGALÍ SARE I SEBASTIÀ GRIS. “Morgen”, del disc *A boy & a girl* (2002, Microscopi)

<https://www.youtube.com/watch?v=6tn6GoLuxHw>

Un dels meus “darrers descobriments”, tot i que ja fa uns anys que corren pel món. De fet, el duet (gracienc: ell de Manacor i ella de Cerdanyola) va passar pel bar del CAT fa un temps. Experimenten, proven, barregen... El tema alemany Morgen, escrita per Henry Mackay amb música de Richard Strauss, és un dels set que conformen el darrer disc de la parella, que he escoltat en bucle els darrers dies... La Magalí té una veu addictiva.

THE NATIONAL: “I am not in Kansas”, del disc *I Am Easy To Find* (2019)

<https://www.youtube.com/watch?v=MqPSNfMacx4>

Tot el disc és una meravella. La mítica banda indie nord-americana no necessita cap presentació. Aquest és el seu darrer treball discogràfic, el vuitè, i aquesta és una cançó preciosa i melancòlica, d'aquella melancolia que no et posa trista tot i que el tema sí que ho sigui. La veu de Matt Berninger és tot un signe identitari que aquí també contrasta amb les veus d'un cor.

JORDI LANUZA. “Mentre dorms”, del disc *Com a casa* (2018, Bankrobber)

https://www.youtube.com/watch?v=BG7N5u_ACJg

L'ànima del grup Inspira va presentar fa dos anys un disc en solitari, un treball preciós, sense artifici, subtil, delicat, que parla de l'amor, de la família, de les pors... De la màgia del dia a dia. “I ara descances, t'observo, i et canto aquelles cançons que et cuidaran mentre dorms”.

CARMEN LINARES: “Toma ese puñal dorao”, del disc *Antología: La mujer en el cante* (1996, Universal)

<https://www.youtube.com/watch?v=->

[BECj1QmK1I&list=PL7mPNoYzuhPBPz1SWEM4YppEZ5xDh1m_X](https://www.youtube.com/watch?v=-BECj1QmK1I&list=PL7mPNoYzuhPBPz1SWEM4YppEZ5xDh1m_X)

Una llegenda del flamenc que vaig descobrir una tarda de ràdio, quan Duendeando (Ràdio 3) m'acompanya dissabtes i diumenges mentre estudiava (o feia l'intent). Sempre he sentit un interès especial pel flamenc, i sempre he estat molt purista. Sóc de clàssics, què hi farem. I Carmen Linares ho és. Dona poderosa, una veu que emociona i una cançó que sempre porto a la llista imaginària que m'enduria a una illa deserta. Aquesta i *Banderas Republicanas* (uns tangos de la Niña de los Peines).

ELS CINC TEMES DEL ROGER ANDORRÀ Dg 24.05.2020

Triar sempre és renunciar, prioritzar i és injust. I si la proposta és triar cinc peces que m'identifiquin encara més. Pel camí, m'hi deixo etapes vitals, estils de música cabdals i sonoritats que em defineixen, però aquestes cinc peces penso que són del tot imprescindibles per tal d'entendre qui sóc i per què estic fent el que faig. Som el que escoltem.

PRIMERA NOTA: “Les balladetes de Sallent”, del disc *Les Músiques de Sallent* (1995, Ajuntament de Sallent)

<https://youtu.be/A-spPcuDK w>

Quan tenia 10 anys, de la mà d'en Jordi Fàbregas es va enregistrar un disc recopilatori de les músiques de Sallent i vaig tenir la gran sort de poder-hi col·laborar. L'experiència de poder veure com s'enregistrava aquell disc i de formar-ne part em va marcar per vida.

La peça que obre el disc, precisament, són “Les Balladetes de Sallent”. Un ball pla que tradicionalment es balla cada dilluns de Corpus a la plaça Sant Bernat de Sallent i posa el punt i final a Les Enramades. A més a més, aquesta mateixa melodia s'utilitza per a un dels balls propis dels Gegants de Sallent i l'he tocat moltíssimes vegades.

COBLA CIUTAT DE BERGA: “Ball de l'Àliga”, del disc *Tota la música de la Patum* (2003, DiscMedi)

<https://www.youtube.com/watch?v=TV4KWEXkeT4>

Religió, ritual, solemnitat, ser-hi, sentiment, reflexió, silenci, sentir el primer interval i trencar a plorar. Sempre la mateixa gent. De la mateixa manera. El mateix lloc. Musicalment, sens dubte, aquesta melodia és una de les joies del patrimoni musical català, i l'arranjament per a banda del mestre J. B. Lambert estrenat al 1930 és l'embolcall perfecte. Sí. Malgrat ser de Sallent, de petit, la mare em portava a La Patum. Suposo que ve d'aquí.

ELS PETS: “Por”, del disc *Sol* (1999, DiscMedi Blau)

<https://www.youtube.com/watch?v=zLc83odDoM8>

El Santi, el meu germà mitjà, es posava música per estudiar i jo, de petit, entrava a la seva habitació per descobrir què escoltava mentre feia la feina. D'entre molts altres grups, Els Pets. No em demaneu per què! Encara avui, el meu estat emocional necessita una bona dosi d'Els Pets amb regularitat. Temporades més, temporades menys... la filosofia de vida basada en les petites coses quotidianes que expliquen les seves cançons m'ha ajudat a entendre el món i a fer-me gran. El primer concert, el primer petó, els amics, les novies, els estius, els aniversaris, els llocs on he viscut, els moments especials, la convivència, el pas del temps, els primers cabells blancs... podria estructurar la meua vida en funció dels seus discs o les seves gires.

EDDIE DANIELS: “Solfeggietto/Metamorphosis”, del disc *Breakthrough* (1986, GRP)

<https://www.youtube.com/watch?v=ZKBTDLaUopc>

A diferència de molts dels músics de l'àmbit tradicional, vinc d'una formació musical clàssica espurnejada amb llenguatge modern i improvisació. Vaig començar els meus estudis musicals a l'Escola Municipal de Música de Sallent, on vaig estudiar clarinet, saxo i sobretot, durant un bon grapat d'anys vaig tenir la gran sort de formar part de la Big band de l'escola dirigida per en Josep “Pepe” Fernández Balasch. Més endavant, vaig anar a viure a Barcelona on vaig completar els meus estudis com a clarinetista al Conservatori però sempre, amb la música moderna i la improvisació a l'horitzó. El tracte que el clarinetista americà Eddie Daniels fa de la peça Solfeggietto de C.P.E. Bach i el desenvolupament que en realitza descriu a la perfecció la meua voluntat. Exemplifica com de la barreja de conceptes musicals en poden sortir coses extraordinàries. Concepte que anys més tard portaré cap a la gralla, la música d'arrel i en sortiran projectes com Els Laietans o Electrogralla, salvant totes les distàncies!

LA COIXINERA: “Fogonades”, del disc *Els Encants* (2008, Casa de la Música Popular)

<https://youtu.be/I4SUJwzsXQA>

De manera inconscient sempre he estat vinculat a la cultura popular i a la música d’arrel. No obstant això, a conseqüència de fer pinya amb un company d’universitat, un vespre de Sant Jordi vaig tocar a Mataró i en acabat vam anar al tradicional concert de Fogonades que La Coixinera fa cada any a la Plaça de l’Ajuntament.

Allò que de petit havia vist a Sallent de la mà d’en Jordi Fàbregas i el grup Primera Nota, d’universitari ho vaig redescobrir a Mataró amb La Coixinera. Just aquella nit, el cercle es va tancar. I el nexa fet aleshores m’ha portat fins a escriure aquestes 5 propostes al Folk&Co.

ELS CINC TEMES DE LA ROSER SERRANO DI 25.05.2020

Andrea, això és molt difícil! Comparteixo el que s'ha anat dient en tots els Folk&Co que s'han fet fins ara. Fer una tria de cinc temes és tot un repte. D'indecisió no me'n falta mai, així que aquí els deixo, abans no m'ho repensi!

MARALA: "Corrandes de lluna", del disc *A trenc d'alba* (2020, U98)

<https://open.spotify.com/track/3Kqg8XLHjTyWiQqQ3ApuK?si=f-A4PPT6SPK1xKF2cET-6A>

Marala és un grup que desprèn tendresa i delicadesa, i que en més d'una ocasió són molt bona companyia. Hi ha molts temes d'elles que m'agraden, però finalment m'he decantat per aquest, d'un poema de Maria-Mercè Marçal combinat amb uns versos de Feliu Ventura i una tonada tradicional mallorquina, que reflecteix aquest cocktail Catalunya-València-Mallorca que és Marala. La combinació de la veu d'aquestes tres donasses m'ha commogut en diverses ocasions, i la cura amb la que tracten les paraules i com floreixen les seves cançons, ves, em sembla preciós, què voleu que us digui!

BETSY PECANINS: "Arrieros somos", del disc *El efecto tequila* (1995)

<https://youtu.be/Jw3nPwRHNRy>

Cuco Sánchez en aquesta cançó diu clarament que res etern i que "por esta vida no más no más pasamos". Mentre duri el camí és preciós poder compartir-nos amb les persones amb qui ens creuem i caminar junts. De les persones amb qui he estat més a gust tocant hi ha l'estimat Panxito. El tema és original de Cuco Sánchez, però en Panxito em va ensenyar aquesta versió de la Betsy Pecanins i desprèn una energia que des del primer moment em va posar els pèls de punta.

LA CARRAU: "Pere de la mel", del disc *Una dotzena* (2002, Propaganda pel fet!)

<https://open.spotify.com/track/0eGApB9hzeJ8B9KHVfFS2P?si=9nQFj66GS9SuYf8ZIVd7rw>

Per qüestions familiars el trajecte Castelló d'Empúries – La Riera de Gaià ha estat molt habitual al llarg de la meua vida. De més petits, era important poder tenir uns quants discos per fer el viatge més amè, i sovint amb mon germà fèiem discos-mixmax de temes de grups que ens agradaven. N'hi havia un que es deia "Barreja del bon rotllo", i dins hi havia moltes cançons de La Carrau. Jo toco el violí, i de petits grups com La Carrau, Violines, etc. em motivaven molt perquè era una perspectiva del violí contraposada a l'ensenyament de "música clàssica" que estava rebent. Proposo "Pere de la mel" perquè desprèn molt bon rotllo, i l'original és d'Al Tall, grup que també cal esmentar, i així mato "dos pajaros d'un tiru", que això de cinc temes és molt difícil.

RIU: "Minyona del Rosselló", del disc *Delta* (2018,

<https://open.spotify.com/track/24n3vMeGsxko4jBiGuA7sW?si=4zECNJ3nQhuuv7nQi2Y0FA>

Dins el repertori de cançons populars que ens ha arribat i que cantàvem de petits, hi ha tot un sector de cançons que parlen de dames enverinades per gelosia, de filles de reis casades per interessos, d'abusos, etc. En definitiva, històries que reflecteixen la subordinació de la dona dins una societat patriarcal. Encara avui hi ha molta feina per fer, i el panorama musical per sort poc a poc està començant a canviar. En aquesta versió de Riu la història fa un gir i en Ciscu s'ha encarregat de canviar el discurs final. La deixo per tal que aquells que encara no ho heu fet, la pugueu escoltar i saber-ne el final. Riu són uns músics estupendos que han fet molta feina al llarg dels anys. Crec que són un grup a destacar dins el panorama folk català, acompanyats també de molts altres joves musicassos que es mouen i que coincideixen en escenaris (i bars i festes!). Em penso que estan passant coses molt boniques i és important ser-ne conscients!

LLUÍS LLACH: "Corrandes d'exili", del disc *Nu* (1997, Picap)

<https://open.spotify.com/track/6yzN8iwNjWSrJhtK0WcZkd?si=5aTFhEgYTyKsjOk3m3dMEA>

Del poema de Pere Quart se n'han fet varies versions musicades. Pomada enmig dels "temazos" que conformen el seu "Disc1" també hi té aquests versos, així com també ho va fer Ovidi i com ho

ha fet La Coixinera al seu últim àlbum (discàs, per cert!). Tots aquests temes sonen molt diferent i és genial escoltar com cadascun d'ells ha passat aquests versos pel filtre sonor que els caracteritza musicalment. Aquest tema i Llach en general ha sonat bastant a casa, i com que aquests dies tots estem més a casa i he tornat una mica al passat, m'ha vingut de gust compartir-la.

Repte superat, espero que us agradi la tria!

ELS CINC TEMES DEL XAVI ROTA Dm 27.05.2020

Com ja han expressat moltes de les companyes que m'han precedit a la llista del Folk&Co, triar només 5 cançons és molt i molt difícil...

Les cançons de Nadal quan era un infant, les cançons de la Trinca o els vells Pescadors de l'Escala de ben petit, la música de l'Elèctrica Dharma, The Beatles, Maria del Mar Bonet, Celtas Cortos, Leonard Cohen, Ovidi Montllor, Nirvana o Els Trobadors d'adolescent, i The Chieftains, Al Tall, Eleftheria Arvanitaki, Primera Nota, Els Ministrils del Rosselló, Planxty, Crescendo, Bratsch, Urbàlia Rurana, Llan de Cubel, El Pont d'Arcalís, L'Ham de Foc, Kroke, Uc, Roger Mas, Luar na Lubre, La Nova Euterpe, Clau de Lluna, Oskorri, Rosina de Pèira, Aksak, el Carles Mas i en Panxito amb la Coblà Mínima, Capercaillie o El cau del Llop entre els 17 i els 20 anys, a les acaballes del s. XX.

Però ves per on, el fet d'anomenar en el paràgraf anterior a més d'una trentena dels artistes que m'han marcat en els meus primers 20 anys, ja no em fa sentir tant malament. ;-)
Aquí va la meua selecció:

BALAGUÈRA: "Cruèla si tu'm vòs aimar" del disc *La Votz deus Anjos: Polyphonies du Béarn & des Pyrénées gasconnes* (2003, Alpha)

<https://www.youtube.com/watch?v=jlWfJwA3mdA>

Moltes són les cançons del repertori polifònic occità que em fan esborronar: "Suu pont de Mirabèl" cantada per Vox Bigerri, "O mon país" de Los de Laruntz o "La sobirana" de Los Pagalhós. Però trobo que Balaguèra la va clavar amb "Cruèla". L'autoria d'aquest cant s'atribueix al poeta bearnès Ciprian Desporrins (1698-1759), les composicions del qual van ressonar a la cort de Lluís XV, rei de França i de Navarra (1715-1774). La sensibilitat, tendresa i puresa de Cruèla interpretada amb tota la força dels pastors dels Pirineus.

PEP GIMENO "BOTIFARRA": "Malaguenya de Barxeta" del disc *Si em pose a cantar cançons* (2006, Cambra Records)

<https://youtu.be/0l6VE8wM3H8>

Al Pep Gimeno "Botifarra" el vaig escoltar per primer cop l'any 2000 en el disc *Cants i balls de la Costera* editat per l'Escola de Danses de Xàtiva (Caixa Ontinyent, 2000). La Malaguenya de Barxeta és segurament una de les peces més populars del repertori del "Botifarra".

En ella hi trobo unes quantes virtuts que m'han marcat: l'estil del cant, la música pel ball, l'orgull i respecte pel patrimoni oral i l'adaptació als nous temps sense perdre les arrels.

JULIE FOWLIS & MUIREANN NIC AMHLAOIBH: "Tha'm buntáta mór / An Bairille / Boc liath nan gobhar" del disc *Dual* (2008, Machair Records)

<https://youtu.be/raOhfgsft8I>

L'escocesa Julie Fowles i l'irlandesa Muireann Nic Amhlaoibh són dues de les màximes exponents del "puirt à beul" (mouth music), forma de música cantada originària d'Escòcia, Irlanda i els territoris americans de l'illa de Cap Bretó i Nova Escòcia. Cantar per ballar, amb unes veus increïbles i a més fer-ho reivindicant la llengua materna del gaèlic escocès i irlandès.

Per gaudir-ne...

BELDA & SANJOSEX: "La dida", del disc *Càntut* (2016, Bankrobber)

<https://youtu.be/LIj0qDYuNCY>

"La dida", una cançó que ja havien cantat els Uc en la seva magnífica versió eivissenca. En Carles Belda i en Carles Sanjosé recullen en el disc del Càntut aquest patrimoni musical i el transformen amb una sonoritat que, si bé és més moderna, conserva la tradició amb sensibilitat i respecte. Fa estremir!

KEPA JUNKERA - CLAUDIO GABRIEL SANNA - FRANCA MASU - TENORE DI OROSEI: "Mariner" del disc *FOK* (2017, Satélite K)

https://youtu.be/KxOulj_-b70

Una cançó que vaig conèixer fa molts anys de la mà de l'amic alguerès Claudio G. Sanna i el grup Càlic, inclosa al seu disc *La cançó catalana a Sardenya* (Discmedi, 2002). En la versió del disc *FOK* el gran Kepa Junkera aconsegueix recrear el paisatge sonor de l'illa de Sardenya: els launeddas, les polifonies sardes, la cançó catalana del Claudio i la Franca, els Mamuthones i Issohadores... KEPA AURRERA!

ELS CINC TEMES DE LA SÓN SOLES SENTÍS Dv 29.05.2020

Decidir cinc temes es fa molt difícil donat que durant la vida vivim tants instants, moments, etapes..., però faig l'exercici i trio 5 temes i autors.

SILVIO RODRIGUEZ: "Solo amor", del disc *Causas y Azares* (1986, Ojalá)

<https://www.youtube.com/watch?v=FQqasc0GYMo>

Per la seva poesia, acords i lluita, el tema "Solo el amor", l'amor que és el miracle que ens alimenta i, perquè mai oblidaré quan vaig fer 20 anys el regal de viure a primera fila un concert en directe al Palau d'esports amb emocions a flor de pell.

OVIDI MONTLLOR: "Homenatge a Teresa", del disc *A Alcoi* (2007, Picap)

<https://youtu.be/2naLqFjIRwA>

Un gran poeta i de conviccions clares, i sobretot per perquè "Hi ha gent a qui no agrada que es parle, s'escriga o es pense en català. És la mateixa gent a qui no els agrada que es parle, s'escriga o es pense". Tots els seus discs han format part de la meua discografia, i m'han acompanyat en moltíssims moments. "Homenatge a Teresa" que parla de la desinhibició d'aquesta dona, i que tants homes haurien de deixar desinhibir-se a moltes dones.

PAU RIBA: "L'home estàtic", del disc *Dioptria* (1970, Concèntric)

<https://www.youtube.com/watch?v=sB5p3cRepbs>

Recordant els concerts a la Sala Zeleste, aquells moments del moviment de la contracultura, poeta i artista amb el seu segell únic i intransferible. "L'home estàtic" la implicació que hem de prendre davant la vida i poder-la viure-la o t'ho perdràs tot.

JOHN LENNON: "Imagine"

<https://www.youtube.com/watch?v=YkgkThdzX-8>

Ex Beatle podria triar temes del grup, però un himne a la pau, a un món millor, la va compondre ell "Imagine".

ERIC CLAPTON: "Tears In Heaven", del disc *Unplugged* (1992, Reprise)

<https://www.youtube.com/watch?v=ZqtyQuXo9zM>

El so de la seva guitarra m'emociona, "Tears In Heaven", cançó de pèrdua però que va salvar-lo, com la música ens pot salvar en tants i tants moments.

ELS CINC TEMES DE L'ALIDÉ SANS Dg 31.05.2020

ANI DI FRANCO: "Talk to me now", del disc *Ani Di Franco* (1990, Righteous Babe Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=NUwxZ4c3sAE>

Sóc molt fan d'aquesta artista i activista revolucionària. Les seves lletres, la seva frescor, senzillesa i determinació m'inspiren i em fan creure en un món millor. Aquesta cançó forma part del seu primer disc, publicat el 1990, sota el segell Righteous Babe Records, que va fundar ella mateixa l'any anterior, amb només 18 anys.

COCANHA: "Cotelon", del disc *Puput* (2020, Pagans)

<https://www.youtube.com/watch?v=OX5Gir6YYf4>

Tres noies que canten polifonia en occità. Parteixen del repertori tradicional per apropiarse de les cançons portant-les al seu camp i deixant el seu toc diferencial en tot el que fan. Enguany han publicat el disc «Puput», sota el segell «Pagans» (que també convido a descobrir), i produït per Raül Refree. Són un dels pocs grups occitans que s'estan fent un lloc a l'altre costat de la frontera, i això em fa realment contenta.

NINA SIMONE & LAURYN HILL: "Lost ones", del disc *The Miseducation of Eunice Waymon* (2019, Soul Mates Records)

<https://www.youtube.com/watch?v=pz5eiNMCPdU&list=PLkVSzrKdeIKVFMOSE2wJXfingYsKBBUTA&index=9>

Una meravella de disc anomenat "The Miseducation of Eunice Waymon", en el qual es crea una col·laboració intergeneracional (que mai va ser) entre dues artistes molt i molt grans, d'un estil soul – hip hop que arriba fins al moll dels ossos. Admiració per cada una d'elles, i molta gratitud per qui va decidir fer aquest disc. M'ha costat molt escollir una cançó, però finalment m'he decantat per aquesta perquè m'encanta el flowazo de la Lauryn.

CXK (COURTIAL X KOGANE) AMB BARRUT: "Bolh", del disc *Dirècte* (2019, Hètaman)

<https://www.youtube.com/watch?v=yqm4Tv94Xi4>

Col·laboració entre dos grups occitans: un duo d'estil rock stoner i un grup de polifonies. Forma part del nou disc «Dirècte» de CXK, gravat tot en directe en llocs insòlits. A més, els videoclips es van fer durant la gravació, en pla seqüència. Un projecte molt maco, fresc i sense filtres.

OS TRIBALISTAS: "Já sei namorar", del disc *Tribalistas* (2002, EMI)

<https://www.youtube.com/watch?v=wCGVle2e-Zg>

Alegria, amor, llibertat en pur estat, això em transmet.

«Eu sou de ninguém
Eu sou de todo mundo
E todo mundo me quer bem
Eu sou de ninguém
Eu sou de todo mundo
E todo mundo é meu também»

Doncs això, què més puc dir? :)

ELS CINC TEMES DEL CHRISTIAN SIMELIO DI 01.06.2020

Bon dia a tothom! M'han proposat participar en el Folk&Co. Després de gaudir escoltant aquelles cançons que tant m'agraden i de recordar amb nostàlgia i optimisme part de la meua vida, aquí en teniu el resultat.

JAUME ARNELLA: “Elogi a la Faràndula”, del disc *Cap i Cua 1968-2005* (2009, GMI Records)

<https://youtu.be/mgFdKWxDucY>

Era l'any 2001, celebràvem la primera calçotada al Casal Can Capablanca de Sabadell. Quan vàrem acabar de dinar, vàrem compartir junts la sobretaula, amb unes galetes de Camprodon i un Cigaló de conyac. Després, vares pujar al petit escenari... Aquella tarda vaig descobrir que l'Oï!, el Punk i el Rock estaven molt bé, però l'únic que m'arribava al cor era la Música tradicional.

POMADA: “Maria Mercè”, del disc *El disc 1 de Pomada* (2001, Autoeditat)

<https://youtu.be/oDVeAsuRyVg>

Dissabtes d'adolescent a Sabadell... Dormir fins tard, corrents a fer de Monitor a l'esplai la Baldufa de Can Puiggener, reunió al Casal, festeta a la Sèpia i concert de Pomada al Morrosko! “Ai Maria Mercè...”

JOSEP APARICIO “APA” i TERESA SEGARRA: “Albaes”, IV Festa Estellés.

https://youtu.be/0Ib_BUW8rGI

Parla, parla i no para de parlar; jo escolto, escolto i no paro d'escoltar. Entre altres coses, ens uneix un arròs deliciós al Bar Javi, al bell mig del barri del Carme de València. Allà et vaig conèixer, Josemi, i vaig aprendre el que és l'elegància d'improvisar amb la meua llengua.

TAPIA ETA LETURIA (Joseba Tapia i Xabier Leturia): “Wafa”, del disc *Hain Zuzen* (2002, Gaztelupeko Hotsak S.L.)

https://youtu.be/U_TcTgLfak

Caminàvem pel Pirineu i vàrem arribar a Iparralde, concretament a Sara. Després d'escoltar els cantadors del poble i menjar el millor confit d'ànec que he menjat a la meua vida, vàrem tenir una gran xerrada amb en Joseba i la seva dona. Vàrem acabar demanant que la Mare de Déu de Sara protegís un poble islàmic. Records per en Leturia!

ÀNGEL MARESCA: “Al carrer de la pretura”

<https://youtu.be/7ShZfbZA7IY>

Vàrem anar a l'Alguer, uns dies fantàstics apadrinats per l'Irene Coghene. Era dilluns i les barberies eren tancades. No va ser a la muralla del Carme, ni al carrer del Mar, ni tan sols al Palau d'Albis: va ser al bar de l'aeroport on ens vàrem trobar l'Angelo. Allà el coneix tothom i converteix el bar de l'aeroport en una taverna de poble. Allà vaig entendre el que em va dir en Maureddu Mulas: “si penses en la definició d'una bona persona i trobaràs l'Angelo Maresca”.

ELS CINC TEMES DEL JORDI MARTÍ Dm 02.06.2020

Cinc peces especials. Mmmm... Per buscar algun fil conductor, he triat una cançó de cadascun dels guanyadors del Concurs Sons els darrers cinc anys. La veritat és que la llista fa patxoca!

FABRIZIO DE ANDRÉ: "Via del Campo", del disc *Fabrizio De André Opere Complete* (1970, Ricordi)

<https://www.youtube.com/watch?v=EEH7bSeSL84>

Amb en Gerard Díaz de La Companyia MINIMÍssimA comparteixo l'estima i l'admiració per les cançons del cantautor Fabrizio de André. A "Via del Campo" es fa una descripció poètica i preciosa d'un carrer dels baixos fons de Gènova. La Companyia MINIMÍssimA, guanyadora del Concurs Sons 2019, la versiona, i no va faltar en el seu concert al CAT del passat 12 de març. Va ser la darrera actuació del Tradicionàrius, just abans del confinament. Mentre esperem que es publiqui el disc de la MINIMÍssimA, escoltem el gran Faber:

CLÀUDIA CABERO: "Vent", del disc *Aorta* (2019, U98)

<https://www.youtube.com/watch?v=LL4iuaRtrss>

El concurs del 2018 el va guanyar la cantant -i cantautora- Clàudia Cabero. De "Vent" en va fer un clip molt evocador. No només m'agrada la seva veu, sinó els efectes amb què la tracta puntualment i la manera com l'encaixa amb un acompanyament instrumental de categoria: a més del seu piano, hi sonen la guitarra de Sandra Monfort, el baix de Guillem Aguilar, les guitarres i sintetitzadors de Pau Romero i les percussions de Dídac Fernández.

BALKAN PARADISE ORCHESTRA: "Bolero del lladre", del disc *K'ataKa* (2018, Microscopi)

<https://www.youtube.com/watch?v=nxfvysltDaA>

Quan les Balkan van guanyar el concurs l'any 2017 ja es veia que farien una explosió. Des d'aleshores no han parat de créixer i de guanyar en impacte a l'escenari. Del seu primer disc m'agrada molt aquesta peça on barregen al seu aire el "Bolero" de Ravel i "La cançó del lladre"

CRIATURES: "Somni", del disc *Traumàtrop* (2017, Picap)

https://www.youtube.com/watch?v=v_UsFzb2rEk

Vista en perspectiva, crec que l'aposta del concurs del 2016 va ser forta i guanyadora, perquè s'ha demostrat que un duo de gralla i acordió diatònic pot fer forat i excel·lir. El mèrit és de Marçal Ramon i Ivó Jordà, i ara només falta que els mitjans i 'prescriptors de la modernitat' s'ho acabin de creure. La seva versió de la sardana "Somni" és fabulosa.

ROBA ESTESA: "Viu", del disc *Descalces* (2016, Coopula)

<https://www.youtube.com/watch?v=k1ySPZCCK1k>

Quan el grup del Camp de Tarragona Roba Estesa va fer aquest clip memorable on es desplega tota la vitalitat de la cultura popular tarragonina, les forces més carques de la ciutat se'ls van tirar a sobre. Només per això ja va valer la pena que guanyessin el concurs del 2015.

ELS CINC TEMES DEL JORDI FOSAS Dc 03.06.2020

Moltes gràcies CAT per la proposta! Us proposo un viatge pel present, o millor dit, pel passat més proper. Pels darrers dotze mesos. Us comparteixo cinc temes que m'han marcat el passat 2019 i els inicis d'aquest 2020. Un any especial de canvis per a mi, en el qual m'he incorporat a l'equip de Fira Mediterrània i amb qui intentem explicar l'arrel mitjançant les mirades, el present i els joves. Per aquest motiu us proposo cinc treballs que uneixen aquest viatge personal del darrer any vinculat a la Fira Mediterrània 2019 i aquesta mirada de present a l'arrel de la mà de deu joves artistes.

ARNAU OBIOLS: "Cant de llaurar" (de Tragó / L'Alt Urgell). Tradicional/A. Obiols, del disc *Tost* (2019, Microscopi)

<https://www.youtube.com/watch?v=-gQKUsKx1Vs>

La visió personal i contemporània dels sons i la música tradicional del Pirineu de l'Arnau ens va acompanyar a la primera roda de premsa de presentació de la Fira Mediterrània 2019 a Manresa. En ple mes de juliol, sota les oliveres de la Centre de l'Aigua de Manresa vam submergir-nos en el ritu sonor de l'Arnau, primitiu i nou alhora. Un cant contemporani a partir de la tradició que ens interpel·la directament a l'avui.

TARTA RELENA: "Tota Pulchra". Tradicional/Tarta Relena, del disc *Ora Pro Nobis* (2019, Indian Runners)

https://www.youtube.com/watch?v=pu81fHumO58&feature=emb_title

L'Helena i la Marta exploren a *cappella* les sonoritats de diferents estils musicals en un repertori que va des de les músiques de tradició oral fins a cançons d'autor de la Mediterrània, com a Tota pulchra, una polifonia tradicional de Còrsega amb arranjaments propis. Amb elles he compartit quatre moments destacats per a mi del 2019: la presentació oficial de la Fira de l'any passat al Palau Marc de Barcelona, el redescobriments de la Capella del Rapte de Manresa, les Automnals del Festival de Thau a Occitània i la intensa aventura de residència i d'intercanvi artístic a Tànger, al Marroc.

MARALA: "Rosa i Espina". Marala, del disc senzill *Marala* (2020, U98 Music)

<https://www.youtube.com/watch?v=GoJcacy3Wwo>

A la Fira Mediterrània 2019, la Clara, la Sandra i la Selma van fer-nos escoltar a cau d'orella el seu repertori de cançons inspirades en la música tradicional dels Països Catalans. A finals d'any, vaig poder compartir amb elles, i amb l'equip de l'Institut Ramon Llull, una experiència fantàstica a la Sala Tabadoul de Tànger, al Marroc, compartint l'absoluta intimitat del seu dispositiu binaural amb la Halima El Gour, una maalema Gnawa.

CRIATURES: "Terra". Criatures, del disc *Praxinoscopi* (Microscopi, 2019)

<https://www.youtube.com/watch?v=SxUrxmKPMeo>

El Marçal i l'Ivó van obrir foc als concerts del Sielu de la Fira Mediterrània 2019 per presentar el seu nou disc, *Praxinoscopi*, on segueixen dotant de so cambrístic a la gralla i l'acordió diatònic. Un treball que els ha fet mereixedors del Premi Enderrock al Millor disc de Folk 2019. En el moment de recollir el premi van aprofitar per reivindicar un major suport i més projecció per als joves que treballen la música tradicional, i també que la indústria musical catalana normalitzi el sector de música d'arrel: "Aquí estem els del folk!".

JOANA GOMILA: "Paradís". Joana Gomila / Laia Vallès del disc *Paradís* (Bubota Discos, 2020)

<https://www.youtube.com/watch?v=RTU7Gt6FG8I>

La Joana va participar a la Fira Mediterrània 2019 amb el preciós "Bestiari de Josep Carner" de la NewCat, liderada pel pianista i compositor Joan Díaz. El nou Paradís de la Joana i la Laia va ser

un dels darrers concerts en viu que vaig gaudir abans del confinament, conjuntament, uns dies més tard, amb el concert de presentació del nou treball de la Marta Rius, Ànima Salvatge